

ትምህርት አሥራ ሁለት

ዕብራውያን 4: 14-5: 14

የመጀመሪያ ቀን: - ዕብራውያን 4: 14-16

በፊተኛና በስደት ውስጥ አንድ ሰው በእምነቱ ጸንቶ ሊቆም የሚችለው እንዴት ነው? እራሳችንንና የቤተ ክርስቲያናቸንን ምዕመናን ከሐሰተኛ ሃይማኖት ወጥመድ ልናድን የምንችለው እንዴት ነው? ይህ በዕብራውያን መጽሐፍ ውስጥ የሚገኘው ዋነኛው ጥያቄ ነው። መልሱም ስለ ኢየሱስ ትክክለኛ የሆነ ግንዛቤ ሊኖረን ይገባል የሚል ነው። ወደ እግዚአብሔር የሚወስዱ ብዙ መንገዶች የሉም። ኢየሱስ የራሳቸውን ሃይማኖት ከመሠረቱ ታላላቅ ሰዎች መካከል ብቻ አይደለም። በምትኩ ግን ኢየሱስ በጣም ለየት ያለ ነው። ጸንተን ለመቆም ስለ ማንነቱ ሙሉና ትክክለኛ የሆነ ግንዛቤ ሊኖረን ይገባል። በመጀመሪያ በምድር ላይ ሆነ በሰማይ ላይ ከተፈጠሩት ፍጥረታት ሁሉ የበላይ ነው። ከጥንት ነቢያቶች መንግሥተ ሰማያት ላይ ካሉ መላእክትና ከታላቁ የብሉይ ኪዳን መሪ ከሙሴ እንደሚበልጥ ተመልክተናል። ሁለተኛ! ብቸኛው ሊቀ ካህን እርሱ ብቻ ነው። ሙሉ ደኅንነት የሚያስገኘውን የመጨረሻና ዘላለማዊ መሥዋዕት ያቀረበው እርሱ ብቻ ነው። ስለዚህ ሌላ የደኅንነት መንገድ አለ ብለው የሚሉ ሌሎች መሪዎች በሙሉ ሐሰተኞች ናቸው። ሊቀ ካህናችን እንደመሆኑ ከእኛ በጣም የራቀ አይደለም! በቅርብ ሆኖ በችግር ውስጥ ስናልፍ የሚረዳን ነው። ታላቅ ከመሆኑና ለእኛ ከሚሰጠን ያልተቆጠበ እንክብካቤ የተነሣ የሚያስፈልገንን ዕርዳታ እንደምንቀበል እርግጠኞች በመሆን በእርሱ በኩል በቀጥታ ወደ እግዚአብሔር አብ መቅረብ እንችላለን። ለብዙ ክርስቲያኖች ከእምነታቸው መፈናቀል ምክንያት የሚሆነው ስለ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ያላቸው ግንዛቤ የተሟላ አለመሆኑ ነው።

1ኛ ጥያቄ: - ሀ) ብዙ ሰዎች ሲታመሙ ሲደክሙ ከቤተሰቦቻቸው ውስጥ ሰው ሲሞት ወደ ማን ነው የሚሄዱት?

ለ) ለምንድን ነው ብዙ ክርስቲያኖች በጸሎት ወደ እግዚአብሔር ከመቅረባቸው በፊት ወደ ሰዎች የሚሄዱት?

ሰዎች የተለያዩ ችግሮች ሲያጋጥሟቸው ሊረዳቸው ወደሚችል ባለሙያ ነው የሚሄዱት። ከታመሙ ወደ ደክተር ወይም ወደ ጠንቋይ ቤት ይሄዳሉ። ከደክሞ ምግብ፣ ልብስና ገንዘብ ወደሚሰጧቸው ሰዎች ዘንድ ይሄዳሉ። ምንም እንኳ ሰዎች ሊረዱ ቢችሉም አንድ ክርስቲያን ችግር ሲያጋጥመው የመጀመሪያው እርምጃው ይህ መሆን የለበትም። በሰዎች ላይ የምንታመን ከሆነ ሁሉ የምንሸነፍና ተስፋ የምንቆርጥ ሰዎች ነው የምንሆነው። ስለዚህ ኢየሱስ ብቻ ፍላጎታችንን እንደሚያሟላን እርግጠኞች በመሆን የመጀመሪያው ዕርምጃችን በጸሎት ወደ እርሱ መቅረብ መሆን አለበት።

የዛሬው ክፍል ዋነኛ ትምህርት የሚገኘው እናንተ ደካሞች ሸክማችሁ የከበደ ሁሉ ወደ እኔ ኑ እኔም አሳርፋችኋለሁ ቀንበሬን በላያችሁ ተሸከሙ ከእኔም ተማሩ፤ እኔ

የዋህ በልቤም ትሁት ሃኘና፡ ለነፍሳችሁም ዕረፍት ታገኛላችሁ፤ ቀንበረም ልዝብ ሸክሜም ቀሊል ነውና በሚለው በኢየሱስ ቃል ውስጥ ነው፤ (ማቴ. 11:28-29)።

2ኛ ጥያቄ፡ - ዕብራውያን 4: 14-16 አንብብ።

ሀ) ኢየሱስ በዚህ ሥፍራ የተገለጸው እንዴት ነው?

ለ) ኢየሱስ ምን ዓይነት ሊቀ ካህን ነው?

ሐ) በእነዚህ ቁጥሮች ውስጥ ለክርስቲያኖች የተሰጡት ሁለት ትዕዛዞች ምን ምንድን ናቸው?

ባለፈው ሳምንት ጸሐፊው ክርስቲያኖች እግዚአብሔር ተስፋ ወደ ሰጠው ዕረፍት ለመግባት እንዲተጉ እንዳሳሰባቸው አይተናል። ለመግባት ሲሉ ግን ብቻቸውን መጣርና መታገል የለባቸውም ነበር። ጸሐፊው በኢየሱስ ክርስቶስ ላይ ያላቸውን እምነት ወደ መካድ ደረጃ ላይ እንዳይደርሱ ሊረዷቸው የሚችሉ ሁለት ዋና ዋና ነገሮች እንዳሉ ያሳስባቸዋል።

አንደኛ፤ ታላቁ ሊቀ ካህን ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ አለላቸው። በዕብራውያን መጽሐፍ ከሚገኙት ዋና ዋና ትምህርቶች አንዱ ይህ የኢየሱስ ክርስቶስ ሊቀ ካህን መሆን ሲሆን ይህንንም ሠፋ ባለ ሁኔታ በሚቀጥሉት ምስት ትምህርቶች ላይ እንግረዋለን። ኢየሱስ ክርስቶስ ማን እንደሆነ በዚህ ሥፍራ እንደገና ጸሐፊው ይገልጽላቸዋል።

1. ታላቁ ሊቀ ካህን ነው። ጸሐፊው ሀታላቅህ የሚለውን ቃል ኢየሱስ ክርስቶስ አይሁዳውያን ከሚያውቋቸው ሊቀ ካህናት ሁሉ እጅግ የበለጠ መሆኑን ለመገለጽ ሲል ነው የሚጠቀምበት። ሊቀ ካህን ኢየሱስ የሚያገለግለው ምድራዊ በሆነ ቤተ መቅደስ ውስጥ ሳይሆን በመንግሥተ ሰማያት ላይ መሆኑን አስተውል። ጸሐፊው ኢየሱስን ሲወርድ ሲዋረድ ከመጣው ከአርን ዘር ጋር ነው የሚያነፃፅረው። እንደምታስታውሰው በስርየት ቀን ሊቀ ካህኑ ከመሠዊያው በቅዱሱ ቦታ በኩል ወደ ቅድስተ ቅዱሳን ውስጥ ይገባል። ኢየሱስ ግን ታላቁን መስዋዕት በምድር ላይ ሆኖ ካቀረበ በኋላ እግዚአብሔር ወደሚኖርበት ወደ መንግሥተ ሰማያት ነው ያረገው። ጸሐፊው ከዚህ ቀደም ብሎ በእግዚአብሔር አብ ቀኝ እንደተቀመጠም ገልጿል።

2. ኢየሱስ የእግዚአብሔር ልጅ ነው። የእኛ ሊቀ ካህን እንደ አርን ደካማና ጋጢአተኛ የሆነ ሰው አይደለም እሱ እግዚአብሔር ነው፤ ስለዚህም በማንኛውም ዓይነት ችግር ሊረዳን ይችላል።

3. ኢየሱስ ሙሉ ሰው ነው እግዚአብሔር ተከተለው ብሎ ካዘዘው መንገድ ላይ ሊያፈናቅለው በሚችለው ፊተና ውስጥም ያለፈ ነው። ምናልባት እነዚህ የአይሁድ ክርስቲያኖች ኢየሱስ መንግሥተ ሰማያት ስለሆነ ያለው ሰው በመሆናቸው የሚያጋጥማቸውን ችግር በደንብ አይረዳልንም ብለው ሊያስቡ ይችላሉ ስለዚህም ጸሐፊው ኢየሱስ ሰው ሆኖ ሲመጣ እነዚያ ማንኛውንም ሰው ሊያጋጥሙት የሚችሉ ችግሮችና መከራዎች ሁሉ ደርሰውበታል ብሎ እንደገና ያሳስባቸዋል። የሰዎችን

ድክመት ጠንቅቆ ነው የሚያውቀው። ለዚህም ማስረጃው የራሱ መፈተን ነው። ያለጥርጥር ጸሐፊው በዚህ ሥፍራ የሚጠቅሰው የኢየሱስን በምድረ በዳውስጥ መፈተን ነው፤ (ማቴ. ምዕራፍ 4)። ነገር ግን ከዚህም ሌላ የመስቀሉን መንገድ ትቶ ሌላ መንገድ እንዲከተል ተፈትኖ ነበር፤ (ሉቃስ 22:39-46)። ኢየሱስ ሰይጣን በአግኖች ላይ እምነታቸውን እንዲተዉና ለእግዚአብሔር እንዳይታዘዙ ሲል የሚያደርገውን ተፅዕኖ ያውቅ ነበር። ኢየሱስ በፈተናዎቹ ውስጥ ሰይጣንን እንዳሸነፈው ሁሉ እኛም ተመሳሳይ ፈተናዎች ሲገጥመን ይረዳልንና ያግዘናል። በእኛና በኢየሱስ መካከል ያለው ልዩነት እኛ ወደ ኃጢአት የሚሰበን የኃጢአት ተፈጥሮ አለን፤ እርሱ ግን የለውም። በኃጢአት ሳይወድቅ የኖረ ሰው እርሱ ብቻ ነው።

3ኛ ጥያቄ:- በምትጸልይበት ወቅት የሚያጋጥሙንን ችግሮች የሚረዳልን ሊቀ ካህን እንዳለን ማወቁና መረዳቱ እኛን የሚያጽናናን ለምንድን ነው?

በችግር ወቅት ለክርስቲያኖች ሁለተኛው አማራጭ ጸሎት ነው። ልክ በፖስታ ቤት በኩል ደብዳቤ እንደምንልከው ጸሎት እዚህ ምድር ላይ የሚደረግና ወደ መንግሥተ ሰማያት የሚላክ ነገር አይደለም። በምትኩ ጸሎት ወደ እግዚአብሔር አብ ፊት የሚያቀርበን ነገር ነው። በዚህም ሥፍራ በጸሎት የምናናገረው ከእኛ የበላይ ቢሆንም ለእኛ ግድ የሌለው አምላክ አይደለም። ስለዚህም ወደ አብ የምንቀርበው በፍርሃት ወይም ያለፍላጎት አይደለም። ነገር ግን ወደ እግዚአብሔር የምንመጣው እኛን እንደሚረዳን ሙሉ በሙሉ በመተማመን ነው። እንደሚያዳምጠንም የምናውቀው ለእኛ ኃጢአት ሲል የሞተው አሁን መንግሥተ ሰማያት በመኖሩ ነው። የኃጢአት ዋጋ ተከፍሏልና ወደ እግዚአብሔር የሚወስደው መንገድም ለልጆቹ ከፍት ነው። የፀጋው ዙፋን በብሉይ ኪዳን መገናኛ ድንኳን ውስጥ ካለው የስርየት መክደኛ ጋር ይመሳሰላል፤ ምክንያቱም ልንወድቅ ስንል የሚደግፈንን ፀጋ የምናገኘው በዚህ ሥፍራ ነው። በዚህ ሥፍራ በተጨማሪ እግዚአብሔር በኃጢአት ስንወድቅ ምሕረትና ይቅርታን ይሰጠናል። ከሁሉም በላይ ግን ኃጢአትን ድል የምናደርግበትን የእግዚአብሔር ኃይል የምናገኘው በዚህ ሥፍራ ላይ ነው። ለክርስቲያን ይህ ፀጋ ዙፋን የእግዚአብሔር ፍርድ የሚሰጥበትና የሚያስፈራ ቦታ አይደለም። በምትኩ ይህ የፀጋ ዙፋን እግዚአብሔር ሰዎች ሊያገኙት የማይገባቸውን ዕርዳታ የሚያገኙበት ቦታ ነው። ታዲያ ኃጢአተኛና ኃይል ወደ ሌላው ሰው ከመሄድ ለምንድን ነው ቀጥ ብለን ወደ እግዚአብሔር በመሄድ የሚያስፈልገንን ዕርዳታ የማንቀበለው?

4ኛ ጥያቄ:- ሀ) በምትጸልይበት ወቅት በእግዚአብሔር የፀጋ ዙፋን ክፍል ውስጥ የመሆንን እውነታ በምትጸልየው ጸሎት ላይ እና በጸሎት አቀራረብህ ላይ ያለው ተፅዕኖ ምንድን ነው?

ለ) ይህ ትምህርት የጸሎት ሕይወትህን የበለጠ እውነተኛና ኃይል ያለው ሊያደርገው የሚችለው እንዴት ነው?

የሚመጡብንን ፈተናዎች ልንቋቋም የምንችለው እንዴት ነው? በተለይ እምነታችንን ሊያስከደን የሚሞክረውን ፈተና ሁለት ዋና ዋና ትዕዛዞች ተሰጥተውናል።

አንደኛ፡ በኢየሱስ ላይ ያለንን እምነት አጥብቆ መያዙ የእኛ ሐላፊነት ነው። የፈለገውን ያህል ዋጋ ቢያስከፍለንም ኢየሱስን ለመከተል ወደ ኋላ ግለት የለብንም። ይህ የእኛ ሐላፊነት ነው። ሁለተኛ፡ ወደ ፀጋው ዙፋን መቅረብ አለብን። የእግዚአብሔርን ዕርዳታ የምንቀበልበት መንገድ ሁሉ ክፍት ነው። መታመን ያለብንም በሌሎች ሰዎች ላይ ወይም በእራሳችን ላይ ሳይሆን ለእኛ ክፍት በሆነው በእግዚአብሔር ኃይል ላይ ነው።

5ኛ ጥያቄ፡- ይህ ትምህርት ኃጢአት እንዲሠሩ ወይም በኢየሱስ ያላቸውን እምነት እንዲከፉ የሚፈተኑ ክርስቲያኖችን ሊረዳ የሚችልበትን የተለያየ መንገድ በዝርዝር ጻፍ።

ሁለተኛ ቀን፡- ዕብራውያን 5:1-4

6ኛ ጥያቄ፡- ዕብራውያን 5:1-10 አንብብ። ጸሐፊው ስለ ኢየሱስ ሊቀ ካህንነት የሚናገራቸውን ነገሮች በዝርዝር ጻፍ።

በብዙ ሃይማኖቶች የእምልኮ ሥርዓቱን የሚመሩት ካህናት ናቸው። በብሉይ ኪዳን ለካህነት ሥራ የተለዩት የእርን ልጆች ናቸው።

7ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ካህናት ያላቸውን የተለያዩ ሃይማኖቶችን በዝርዝር ጻፍ።

ለ) ካህናት ከቤተ ክርስቲያን መሪዎች የሚለዩት እንዴት ነው?

የእርቶዶክስ ቤተ ክርስቲያን፣ የካቶሊክ ቤተ ክርስቲያን፣ ሂንዱዎች ወዘተ... የእምልኮ ሥርዓታቸውን የሚመሩላቸው ካህናት አሏቸው። አንዳንድ ሰዎች ካህንነታቸውን ለየት ካሉ የቤተሰብ ወገኖች ጋር ያያይዙታል። ሌሎች ደግሞ ካህን ለመሆን ለትምህርቱና ለሥልጠናው ቅድሚያ ይሰጣሉ። ሆኖም ካህናት ከሌላው ሕዝብ ይለያሉ! በእግዚአብሔርና በሰው መካከልም ያሉ ናቸው። ግለትም አግላጆች ናቸው።

8ኛ ጥያቄ፡- ዕብራውያን 5:1-4 አንብብ።

ሀ) አንድ ሰው ሊቀ ካህን ለመሆን ግሚላት ያለበት ሁለት ነገሮች ምንድን ናቸው?

ለ) አንድ የቤተ ክርስቲያን መሪ ግሚላት ካለበት ነገሮች ጋር የሚመሳሰሉት እንዴት ነው?

በዕብራውያን መጽሐፍ ውስጥ እስካሁን ሦስት ጊዜ ለኢየሱስ «ሊቀ ካህን» የሚል ስያሜ ተሰጥቶታል! (2:17፣ 3:1፣ 4:15)። ነገር ግን ይህ ለአይሁዳውያን ትልቅ ችግር ፈጥሯል። በብሉይ ኪዳን ከሌዊ ወገን ሆነው በእርን የዘር ግንድ ውስጥ ያሉ ሰዎች ብቻ ነበሩ ካህናት ሊሆኑ የሚችሉት። ኢየሱስ ግን ከዳዊት የዘር ግንድ ውስጥ ያለ ከይሁዳ ወገን የነበረ ሰው ነው። ታዲያ እንዴት ሊቀ ካህን ሊሆን ይችላል? ይህንን ጥያቄ ለመመለስ ጸሐፊው አንድ ሰው ሊቀ ካህን ለመሆን የሚያስፈልጉትን ሁለት ዋና ዋና መመዘኛዎች አስቀድሞ ይገልጻል።

1. ሊቀ ካህኑ ሰው መሆን አለበት። የሊቀ ካህኑ ዋና ሐላፊነት ሰዎችን ወክሎ በእግዚአብሔር ፊት ማቅረብ ስለሆነ እራሱ ሰው መሆን አለበት። ለዚህም ነው

የእሥራኤል ሕዝብ ሊቀ ካህን በመሆን እስራኤላዊው አርን የተመረጠው። የሊቀ ካህኑ ሥራ መንፈሳዊ በሆኑ ነገሮች ላይ ሕዝቡን ወክሎ በእግዚአብሔር ፊት መቅረብ ነው። በብሉይ ኪዳን ይህ በተለይ መሥዋዕትና መባን ከመስጠት ጋር የተያያዘ ነው።

9ኛ ጥያቄ፡- በብሉይ ኪዳን ውስጥ ይሠጧል የነበሩት እምስት የተለያዩ የመሥዋዕት ዓይነቶች በዝርዝር ጻፍ፤ (ትምህርት ሦስትና አራት)።

«መባ» የሚለው ስያሜ በፈቃደኝነት የሚሰጡትን መሥዋዕቶች (የደኅንነቱን መሥዋዕትና የእህሉን ቁርባን) ሲያመለክት፤ የኃጢአቱ መሥዋዕት ደግሞ የደም መሥዋዕቶችን የሚቃጠለው፤ የኃጢአትና የበደል መሥዋዕቶችን ያመለክታል።

ሊቀ ካህኑ ሰው በመሆኑ ለኃጢአት የተጋለጠ ነው። ስለዚህም አንድ ኃጢአተኛ ወደ እርሱ ሲቀርብ የመናደድና የመበሳጨት ሥልጣን አልነበረውም። በየዓመቱ ሊቀ ካህኑን ኃጢአተኛ መሆኑን የሚያስታውሰው ነገር ነበር። «በስርየት ቀን» ለሕዝቡ የኃጢአት መሥዋዕት ከማቅረቡ በፊት ሊቀ ካህኑ ለእርሱ የኃጢአት መሥዋዕት ያቀርብ እንደነበር ታስታውሳለህ። እርሱም ኃጢአተኛ በመሆኑ በእርሱ በኩል ከእግዚአብሔር ይቅርታ ለማግኘት የሚመጣውን ሰው በትሕትና መቀበል ነበረበት። ሊቀ ካህኑም በተሰበረ መንፈስ (በርኅራኄ) ማገልገል ነበረበት። ሊቀ ካህኑ የተፈጸመውን ኃጢአቶች በቸልተኝነት መመልከትም የለበትም፤ ሆኖም ኃጢአተኞችን ማመናጨትና መጨቅን የለበትም። ካለማወቅ የተነሣ የሚደረጉ ኃጢአቶች በዝርዝር ተገልጸዋል፤ ምክንያቱም በብሉይ ኪዳን ሥርዓት ውስጥ ይቅርታ የሚያገኙት ኃጢአቶች ከሰው ድካም የተነሣ ሊፈጸሙ የሚችሉ ኃጢአቶች ብቻ ናቸው። በአመጸኛነት ተነሣሥቶ ለሚደረግ ማንኛውም ዓይነት ኃጢአት ምንም ዓይነት መሥዋዕት የለም፤ (አራት ዘኁል 15:28)።

2. የእሥራኤል ሕዝብ ሊቀ ካህን የሚመረጠው በእግዚአብሔር እንጂ በሰው ወይም እራሱ እራሱን አይሾምም ነበር። ለምሳሌ በእሥራኤላውያን ላይ ሊቀ ካህን ሆኖ እንዲሠራ አርንን የሾመው እግዚአብሔር ነበር እንጂ በእሥራኤላውያን ምርጫ አይደለም።

በነገው ቀን ጸሐፊው ኢየሱስ እነዚህን ሁለት ነገሮች እንዴት እንዳሟላ የሚጠቅሰበትን ክፍል እንመለከታለን። ይህም ቢሆን እነዚህ ሁለት መመሪያዎች ለቤተ ክርስቲያን መሪዎችም ጭምር ተግባራዊነት አላቸው። የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ከሌሎች የቤተክርስቲያን ምዕመናን ጋር እኩል እንደሆኑ መገንዘብ ይኖርባቸዋል። ለትዕቢት ምንም ቦታ የለውም። ልክ እንደምዕመናኖቹ እነርሱም ኃጢአተኞች ናቸው። አባሎቻቸውን በማመናጨትና በመጨቅን ከሚፈርዱባቸው ይልቅ (በቸርነትና በርኅራኄ) ሊመሯቸው ይገባል። ምንም እንኳን በቤተ ክርስቲያኑ ውስጥ ኃጢአት ሳይገለጽ ዝም ብሎ እንዲቀር ለማድረግ ባይችሉም ኃጢአት ለሠራው ሰው ርኅራኄን ማሳየት የለባቸውም።

10ኛ ጥያቄ፡- ሀ) እላይ በጠቀሰነው አኳኋን የሚመሩ የቤተ ክርስቲያን መሪዎችን ለምሳሌ ያህል ጥቀስ። የእነርሱ አገልግሎት ለሌሎች ጥሩ ምሳሌ የሚሆነው እንዴት ነው?

ለ) ይህንን የማይከተሉና አባሎቻቸውን በማመናጨትና በመጨቆን የሚመሩ መሪዎችን ለምሳሌ ያህል ጥቀስ።

የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ልክ እንደ ካህናት ልዩ የሆነ የእግዚአብሔር ፕሪ ያስፈልጋቸዋል። ሰዎች ለክብሩ ለትልቅነቱ ወይም ለገንዘብ ሲሉ የቤተ ክርስቲያን መሪ ለመሆን ቢፈልጉ ስሕተተኞች ናቸው። የእግዚአብሔር ፕሪ በልባቸው ካልተሰማቸው እግዚአብሔር እንደሚፈልገው ሕዝቡን አይመሩትም።

11ኛ ጥያቄ፡- ሀ) የቤተ ክርስቲያን መሪዎች የእግዚአብሔርን ልዩ ፕሪ ተቀብለናል ብለው ስለሚያስቡ ነው የሚመሩት?

ለ) የእግዚአብሔር ፕሪ ተሰምቷቸው በሚመሩ መሪዎችና ለገንዘብ፣ ለክብር ሲሉ ወይም ሰው ስለ መረጣቸው በሚመሩ ሰዎች መካከል ያለው ልዩነት ምን ዓይነት ነው?

12ኛ ጥያቄ፡- አሪት ዘጸአት 19፡5-6 እና 1ኛኢፕ.2፡5 አንብብ።

ሀ) እስራኤል የተሰጣት ስያሜ ምንድን ነው?

ለ) ክርስቲያኖች የተሰጣቸው ስያሜ ምንድን ነው?

ሐ) በምን ዓይነት መንገድ ነው መጠራታቸውን ማሟላት ያለባቸው?

ክርስቲያኖችም እሥራኤላውያንም የእግዚአብሔር ካህናት መባላቸውን ማስተዋሉ በጣም ይጠቅማል። እሥራኤላውያን ለአሕዛብ ካህናቱ በመሆን እነርሱን ወደ እግዚአብሔር ለማምጣት መጣር ነበረባቸው። ልክ እንደዚሁ እኛም ለማምጣት ካህናት በመሆን እነርሱን ወደ እግዚአብሔር ለማምጣት መጣር ይኖርብናል።

ይህ በመጽሐፍ ቅዱስ የሚገኝ ትልቅ እውነታን ያሳያል። የመጨረሻውን መስዋዕት ያቀረበ ሊቀ ካህናትን ኢየሱስ ክርስቶስ በመሆኑና ሁሉም ክርስቲያኖች የእግዚአብሔር ካህናት በመሆናቸው ካሁን ወዲያ የተለዩ የሰው ካህናት ያስፈልጉናልን? መልሱ አያስፈልጉንም ነው።

13ኛ ጥያቄ፡- ሀ) በኢትዮጵያ ውስጥ ካሉ ሃይማኖቶች ውስጥ በካህናት የሚጠቀሙትን የተለያዩ ሃይማኖቶች በዝርዝር ጻፍ።

ለ) ለምንድን ነው ካህናት የሚል ስያሜ የተሰጣቸው?

ሐ) ሥራቸው ምንድን ነው?

ሰዎችን ለይቶ ካህናት የሚል ስያሜ መስጠቱ በጣም አደገኛ ነው። በመጀመሪያ፡ የእኛ አማላጅና ሊቀ ካህን የሆነው ኢየሱስ ክርስቶስ ብቻ ነው። በኢየሱስ በኩል ሳይሆን በሌላ ሰው በኩል ወደ እግዚአብሔር ለመሄድ ካሰብን በድርጊታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ሊቀ ካህንነት በቂ አይደለም ማለታችን ነው። ሁለተኛ፤ ክርስቲያኖች በሙሉ ወደ

እግዚአብሔር የመቅረብ እኩል መብት አላቸው ከግለት በክርስቲያኖች መካከል ደረጃዎችን እንፈጥራለን፤ ደረጃዎቹም ለየት ያለ ጥሪ ያላቸው ካህናትና ተራው ምዕመን ናቸው። በጌታ መስቀል አካባቢ ግን ሁሉም እኩል ናቸው። ማንም ከማንም አይበልጥም። ሁላችንም ኃጢአተኞች ነን፤ እንደዚያም ሆኖ ግን ሁላችንም ካህናት ነን። ልንመልሰው የሚገባን የክህነት ጥሪያችንን እየፈጸምነው ነው ወይ? የሚለውን ጥያቄ ነው።

ሦስተኛ ቀን፡ - ዕብራውያን 5:5-10

በተደጋጋሚ የዕብራውያን ጸሐፊ ኢየሱስ ክርስቶስ ታላቁ የእግዚአብሔር ሕዝብ ሊቀ ካህን እንደሆነ ይጠቅሳል። ሆኖም የአይሁድ ክርስቲያኖች ካህን የሚሆነው የእርን ዘር እንደሆነ ስለሚያውቁ ይህንን በተመለከተ ጥያቄ ነበራቸው። ስለዚህም ጸሐፊው በዚህ ክፍል ኢየሱስ ክርስቶስ በእርግጥ ሊቀ ካህን እንደሆነና ነገር ግን ከእርን ወገን እንዳልሆነ ያሳያል። በትናንትናው ዕለት አንድ ሰው ሊቀ ካህን ለመሆኑ ሁለት ነገሮችን ማሟላት እንዳለበት ተመልክተናል። አንደኛ፡ በእግዚአብሔር ፊት ለሚያቀርባቸው ሰዎች የሚራራ እንዲሆን ሲባል እራሱ ሰው መሆን ነበረበት። ሁለተኛ፡ ሊቀ ካህን እንዲሆን በእግዚአብሔር የተመረጠ መሆን ነበረበት።

14ኛ ጥያቄ፡ - ዕብራውያን 5:5-10 አንብብ።

ሀ) ጸሐፊው የኢየሱስ ሊቀ ካህንነት ከእግዚአብሔር መሆኑን ያሳየው እንዴት ነው?

ለ) ኢየሱስ ሰው እንደሆነና የሌሎች ሰዎች የሃዘናቸው ተካፋይ እንደሆነ ያሳየው እንዴት ነው?

ጸሐፊው የሚጀምረው የኢየሱስን ሊቀ ካህንነት መመረጥ በመጥቀስ ነው፤ (ከቁጥር 5-6)። ይህንንም የሚያሳየው በብሉይ ኪዳን የሚገኙ ሁለት ጥቅሶችን በመጥቀስ ነው። በመጀመሪያ መዝሙረ ዳዊት (2)፡7 ይጠቅሳል። ቀደም ብለን እንደተመለከትነው ይህ ጥቅስ ከሙታን የተነሣው መሢሕ መሆኑን የሚያሳየውን የእግዚአብሔርን ድንጋጌ ለማሳየት ተጠቅመንበታል፤ (የሐዋ. 2፡36)። እንደ እግዚአብሔር ልጅነቱ ኢየሱስ የእግዚአብሔር ሕዝብ መሢሕና ሊቀ ካህን እንዲሆን በእግዚአብሔር ተመርጧል፤ (ቁጥር 10)።

ሁለተኛ፡ ጸሐፊው የሚጠቅሰው መዝሙረ ዳዊት (110)፡4 ነው። በዚህ ሥፍራ ጸሐፊው የሚያሳየው ኢየሱስ ክርስቶስ ከእርን ወገን ሳይሆን ከመልክ ጼዴቅ እንደሆነ ነው። ጸሐፊው ይህንን እውነታ በዚህ ሥፍራ ጠቅሶ ያልፈዋል። በምዕራፍ 7 ላይ ግን ያብራራዋል። የኢየሱስ ሊቀ ካህንነት ጊዜያዊ መሆኑ ቀርቶ ዘላለማዊ ነው።

ጸሐፊው እነዚህን ሁለት ጥቅሶች አብሮ በማስቀመጥ ከዚህ በፊት የአይሁድ ክርስቲያኖች ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ሰምተውት የማያውቁትን ያሳያቸዋል። በብሉይ ኪዳን ሁለት የተለያዩ መሪዎች ነበሩ። አንደኛው የእሥራኤል መንግሥት ፖለቲካዊ

ንጉሥ ሲሆን ሁለተኛው ደግሞ የእሥራኤል ሕዝብ መንፈሳዊ መሪ የሆነው ሊቀ ካህን ነው። እነዚህ መሪዎች በጣም ኃያል እንዳይሆኑ ሁለቱም ተለያይተው ነበር የሚቀመጡት። በዚህም ምክንያት ብዙ አይሁዳውያን በመጨረሻዎቹ ዘመናት በእሥራኤል ሁለት የተለያዩ ገዢዎች ይኖራሉ ብለው ያስቡ ነበር። መሢሔ በመንግሥታት ላይ የፖለቲካ ገዢ ይሆናል። ሆኖም ሕዝቡን በመንፈሳዊ ነገሮች የሚመራ የተለየ ሊቀ ካህን ይኖራል። የዕብራውያን ጸሐፊ ኢየሱስ ክርስቶስ የዓለም ንጉሥ ብቻ መሆኑን ሳይሆን የእግዚአብሔር ሕዝብም መንፈሳዊ መሪ እንደሆነ ነው የሚያሳየው። መንግሥተ ሰማያት ውስጥ ንጉሥና ሊቀ ካህን ሆኖ ይኖራል። ኢየሱስ የእግዚአብሔር ልጅና ዘላለማዊው ሊቀ ካህን በመሆኑ ለመሞት ከተዳረገውና ሰው ብቻ ከሆነው ከአርን ይበልጣል።

ኢየሱስ ለሊቀ ካህንነት በእግዚአብሔር መመረጡ ብቻ ሳይሆን ሙሉ በሙሉ ሰው በመሆኑም የሰዎችን ድክመት ያውቃል፤ ድክመታችንንም በደንብ ይረዳናል፤ (ክቋጥር 7-10)። የኢየሱስ ምድራዊ ኑሮ የሥጋው ወራት በመባል ነው የሚታወቀው። ሀሥጋህ የሚለው ቃል በዚህ ሥፍራ የጋጢአት ተፈጥሮን የሚገልጽ ሳይሆን ከትንሣኤው በፊት የነበረውን ምድራዊ ኑሮውን የሚገልጽ ነው።

ኢየሱስ ከሰዎች ጋር አንድ መሆኑን ለመግለጽ ጸሐፊው ኢየሱስ በጌተሰማኒ ያሳለፈውን ጊዜ ለትውስታ በመጥቀስ ለክርስቲያኖች ይነግራቸዋል።

15ኛ ጥያቄ፡- ማቴዎስ 26፡36-46 አንብብ።

ሀ) በጌተሰማኒ ያሳለፈውን ሰቆቃ ኢየሱስ በምን ዓይነት ሁኔታ ነው የሚገልጸው? (ቁጥር 38)።

ለ) ለአባቱ ያቀረበው ምልጃ ምን ነበር?

ሐ) ለአባቱ ያለውን ታዛዥነትና አክብሮት በምልጃው አስታቶ የገለጸው እንዴት ነው?

ምንም እንኳ በኢየሱስ ሕይወት ውስጥ ብዙ በጸሎት እንባውን ያፈሰሰባቸው ጊዜያት ሊኖሩ ቢችሉም ከሁሉም በላይ አሳሳቢና አስቸኳይ የነበረው ታልሮ የተሰጠበት ምሽት ነበር፤ ማለትም ሊሰቀል አንድ ቀን ሲቀረው በዚያ በጌተሰማኒ ኢየሱስ በጣም ተጨነቀ፤ የዕብራውያንም መጽሐፍ « ከብርቱ ጩኸትና ከእንባ ጋር ጸሎትና ምልጃን አቀረበ » ይላል። የእግዚአብሔር ቁጣ ከብዶት ነበር። ሰውም የእግዚአብሔርም ልጅ እንደመሆኑ የዓለምን ጋጢአት ሁሉ የመሸከሙን፤ የአባቱን ቁጣ የመቀበሉንና ከአባቱ የመለየቱን እውነታ ሲያጤነው በጣም ተሸበረ። እኛ በፈተና ጊዜ ያለንን ዓይነት ችግር ነው ኢየሱስ ያሳለፈው። የእግዚአብሔርን መንገድ መከተል በእኛ ላይ ተጨማሪ ችግር እንደሚያመጣብን ሁሉ በኢየሱስም ላይ አምጥቶበታል። ኢየሱስ የመከራን ገፈት ተቀብሎ እንደ ማንኛውም ሰው ሞቷል።

ጸሐፊው ኢየሱስ ከሞት ሊያድነው ወደሚችለው ጸለየ፤ ጸሎቱም ተሰማለት ይላል። ምንም እንኳ ሰዎች ይህን ጥቅስ በተመለከተ የተለያዩ ግንዛቤ ቢኖራቸውም

የተሰማለት የጸሎቱ ክፍል መስቀሉን የማስቀረቱ ነገር ሳይሆን እግዚአብሔር እርሱን ከሙታን የማስነሣቱ እውነታ ነው። ሰው እንደመሆኑ ኢየሱስ እግዚአብሔር ያዘጋጀለትን ፅዋ ለመጠጣት የሚያስችላቸውን ዕርዳታ ለማግኘት ሲል በጸሎት ወደ አብ መቅረብ ነበረበት።

ኢየሱስ በሚፈተንበትና በሚሰቃይበት ወቅት ሁለት ነገሮች ተፈጽመዋል።

1. ኢየሱስ በመከራ ውስጥ በማለፍ ታዛዥነት ተምሯል። ይህን ስንል ለአብ ታዛዥ ያልነበረበት ጊዜ ባይኖርም እግዚአብሔርን መታዘዝ ወደ ትልቅ መከራና ወደ ሞትም ሊመራ እንደሚችል ተምሯል ማለታችን ነው። ታዛዥነቱ ወደ መስቀሉ እስከመራው ጊዜ ድረስ እግዚአብሔርን ለመታዘዝ ሲል የተቀበለው መከራ አልነበረም። ስለዚህም የአይሁድ ክርስቲያኖችን ያጋጠማቸው ዓይነት መከራ ነው የተቀበለው።

2. ኢየሱስ ፍጹም ሆነ። ይህም ከዚህ በፊት ኃጢአተኛ ነበር ማለት አይደለም። በምትኩ ግን ሊቀ ካህን እንዲሆን ሊያልፍባቸው የሚገቡትን መንገዶች (ለምሳሌ፤ መንፈሳዊ፣ ስሜታዊና፣ ሥጋዊ፣ የሆኑ መከራዎች) በማለፉ የእኛ ሊቀ ካህን ለመሆን ብቁ ሆኗል ማለት ነው።

የታላቁ ሊቀ ካህን የጌታ የኢየሱስ ክርስቶስ መከራ ሞትና ትንሣኤ ውጤት «የዘላለም መዳን» መሆን ነው። በብሉይ ኪዳን ሊቀ ካህኑ ለሕዝቡና ለእራሱ ኃጢአት መሥዋዕቱን በተደጋጋሚ ነበር የሚያቀርበው፤ ኢየሱስ ግን ለኃጢአት መሥዋዕት አድርጎ እራሱን ያቀረበው አንዴ ነው። በመሥዋዕቱና በአብ ቀኝ የተቀመጠው ዘላለማዊ ሊቀ ካህን በመሆኑ ለሚያምኑበት ሁሉ የዘላለም መዳን ምንጭ ሆነላቸው። ይህን ነገር በዕብራውያን ምዕራፍ 10 ላይ ሠፋ ባለ ሁኔታ እንመለከተዋለን።

16ኛ ጥያቄ፡- እነዚህ ስለ ኢየሱስ የሚነገሩ እውነታዎች በስደት ያሉ ክርስቲያኖች እምነታቸውን እንዳይክዱ ሊያበረታቷቸው የሚችሉት በምን ዓይነት መንገድ ነው?

ነገር ግን ይህ ታላቅ የዘላለም መዳን የሚሰጠው «ለሚታዘዙለት ሁሉ» ብቻ መሆኑን ማስተዋል አለብን። ኢየሱስ ክርስቶስ ለሁሉም ሰው መሞቱ እውነት ቢሆንም ከዚህ ደኅንነት ከሚገኘው መልካም ነገር ተጠቃሚ የሚሆኑት እነዚያ በኢየሱስ የሚያምኑ ብቻ ናቸው። ክርስቲያን ነን ብለው የሚሉ ሰዎች በሙሉ አይድኑም። ለደኅንነት የሚያበቃ እውነተኛ እምነት ያላቸው እነዚያ ኢየሱስን በመታዘዝ እምነታቸውን የሚገልጹ ናቸው።

በእነዚህ ጥቅሶች ውስጥ ኢየሱስ ልንከተላቸው የሚገቡንን የሚከተሉትን ምሳሌዎች ትቶልናል።

(1) በመከራዎች ውስጥ በማለፉ ምክንያት እንዳደገ ሁሉ እግዚአብሔር ክርስቲያኖች እንዲያድጉ ሲል የሚጠቀምበት ዋነኛው መሣሪያ መከራ ነው፤ (ያዕቆብ 1:2-4፣ ሮሜ 5:3-5)። በኢየሱስ ያለንን እምነት እውነተኛነት የምናሳየው ብዙውን

ጊዜ በመከራ ጊዜ ነው። በበረከትና በነፃነት ጊዜ ማመኑ በጣም ቀላል ነው። በመከራና በስደት ጊዜ ግን በታማኝነት ጸንቶ መቆሙ ከባድ ነው።

(2) ኢየሱስ ፈቃዱን ለአብ አስገዝቶ እንደታዘዘ ሁሉ ክርስቲያኖችም ፈቃዳቸውን ለአብ አስገዝተው እርሱን የመታዘዝ ሐላፊነት አለባቸው።

(3) በመከራው ጊዜ ኢየሱስ በእራሱ ኃይል እንዳልተማመነ ሁሉ ክርስቲያኖችም በጸሎት ወደ እግዚአብሔር መጣራት አለባቸው። በእግዚአብሔር መታመን ሕይወቱን ለእርሱ መስጠትና ቢሞትም እንኳ ከሞት ሊያድነው የሚችለው እግዚአብሔር ብቻ መሆኑን መገንዘብ ይኖርበታል።

17ኛ ጥያቄ፡ - ሀ) ሰዎች በኢየሱስ ያላቸውን እምነት የሚተዉበት የተለያዩ ምክንያቶች በዝርዝር ጻፍ።

ለ) በመቀጠልም ክርስቲያኖች የኢየሱስን ምድራዊ ሕይወት እንደ ምሳሌ በመጠቀም በስደት ውስጥ እንዴት ጸንተው ሊቆሙና ለእግዚአብሔር ታማኝ ሊሆኑ እንደሚችሉ በዝርዝር ጻፍ።

በስደት ውስጥ በምናልፍበት ወቅት አንዱ በጣም ሊያበረታታን የሚችለው ነገር እኛ የምናልፍበትን መከራ አስቸጋሪነት የሚረዳልን በመንግሥተ ሰማያት ያለ ሊቀ ካህን መኖሩን መገንዘባችን ነው። መረዳት ብቻ ሳይሆን በችግራችን ውስጥ ኃይልና ጽናትን በመስጠት ሊረዳንም ይችላል። አምነታችንን ከመተው ዐይናችንን እርሱ ላይ ካደረግን እምነታችን ይጠነክራል፤ በመጨረሻም ልክ እንደ እርሱ እንከብራለን።

አራተኛ ቀን፡ - ዕብራውያን 5: 11-14

አንዱ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያለ ችግር መንፈሳዊ ሕፃንነት ነው። የዳንነው ዘላለማዊውን ፍርድ ለማምለጥ ብቻ ሳይሆን በሕይወታችን ኢየሱስን እስክንመስል ድረስ ለማደግም ነው። ነገር ግን ብዙ ክርስቲያኖች ከዳኑበት ጊዜ አንሥቶ እስከሚሞቱበት ጊዜ ድረስ አያድጉም። ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ያላቸው ግንዛቤ ሥር እየሰደደ አይሄድም። በዚህም ምክንያት ለእርሱ ያላቸው አገልግሎት ደካማ ነው። ብዙ ጊዜም የስደት ፍንጭ ሲታይ ቶሎ ብለው እምነታቸውን ይተዋሉ። ወይም ደግሞ በቀላሉ በሐሰተኛ ትምህርት ይወሰዳሉ። የአንድ ቤተ ክርስቲያን ኃይል የሚወሰነው በመሪዎች ዕድገት ላይ ብቻ ሳይሆን በአባሎቹም ዕድገት ላይም ነው።

18ኛ ጥያቄ፡ - ሀ) በቤተ ክርስቲያን የሚገኙት ክርስቲያኖች አብዛኞቹ በእምነታቸው ሕፃናት ናቸው ወይስ ጎልግሶች?

ለ) ጎልግሳ የሆነ ክርስቲያን የሚያሳያቸው አንዳንድ ምልክቶች ምንድን ናቸው?

ሐ) ሕፃን የሆነ ክርስቲያን የሚያሳያቸው አንዳንድ ምልክቶች ምንድን ናቸው?

የኢየሱስ ክርስቶስ ሊቀ ካህንነት በመልክ ጸደቅ ሹመት ላይ እንዴት እንደተመሠረተ ከመገለጽ ፈንታ ጸሐፊው ክርስቲያኖቹ በኢየሱስ ላይ ያላቸውን እምነት እንዳይተዉ እንደገና ከበድ ያለ ማስጠንቀቂያ ይሰጣቸዋል። ዕብራውያን 5:11-6:20 ለክርስቲያኖች የተሰጠውን ሦስተኛውንና ከባዱን ማስጠንቀቂያ ያካተተ ነው። በዕብራውያን ምዕራፍ 7 ላይ ደግሞ ጸሐፊው የኢየሱስን ሊቀ ካህንነት በተመለከተ ወደሚያስተምረው ትምህርቱ ይመለሳል።

19ኛ ጥያቄ:- ዕብራውያን 5:11-6:20 አንብብ።

ሀ) በዚሁ ክፍል ለክርስቲያኖች የተሰጡት ዋና ዋና ማስጠንቀቂያዎች ምን ምንድን ናቸው?

20ኛ ጥያቄ:- ዕብራውያን 5:11-14 እንደገና አንብብ።

ሀ) በዚህ ክፍል እንደሚታየው ሕፃን የሆነ ክርስቲያን ያለው አንዱ ባህርይ ምንድን ነው?

ለ) ጎልማሳ የሆነ ክርስቲያን ያለው አንዱ ባህርይስ ምንድን ነው?

ምንም እንኳ የአይሁድ ክርስቲያኖች ለብዙ ዓመታት ክርስቲያኖች ቢሆኑም ስለ መጽሐፍ ቅዱስ እውነታዎች የነበራቸው እውቀት ውስን ነበር። በመንፈስ ሕጻናት ነበሩ። ጸሐፊውም የኢየሱስን ሊቀ ካህንነት በሠፊው ለማስረዳት ፈልጎ ነበር። ነገር ግን ክርስቲያኖቹ ስለ እግዚአብሔር ቃል የነበራቸው እውቀት ውስን በመሆኑ ገለጻው ከብዶት ነበር። እነዚህ ሕፃን ክርስቲያኖች ስለ እግዚአብሔር ቃል ያላቸውን ግንዛቤ አላሠፉትም ነበር። በዚህም ምክንያት ባመኑበት ወቅት የተቀበሏቸውን መሠረታዊ ትምህርቶች ነው ሊረሱ የሚችሉት።

21ኛ ጥያቄ:- ይህን ዓይነቱ ችግር በቤተ ክርስቲያንህ እንዴት እንደሚታይ አብራራ።

አዳዲስ ክርስቲያኖችን አሁን ከተወለዱ ሕፃናት ጋር ነው የምናነፃፅረው። ሕፃናቱ ለማደግ ወተት እንደሚያስፈልጋቸው ሁሉ አዳዲሶቹም ክርስቲያኖች መሠረታዊ የሆኑትን የመጽሐፍ ቅዱስን እውነታዎች ማጥናት ይኖርባቸዋል። ልጆች ሲያድጉ ሥጋ መብላት እንደሚለማመዱ ሁሉ ክርስቲያኖችም በእምነታቸው እያደጉ ሲመጡ ጥልቅ የሆኑትን እውነታዎች መረዳትና መጠበቅ መግር ይኖርባቸዋል። ጸሐፊው መሠረታዊ የሆኑትን የመጽሐፍ ቅዱስን እውነታዎች አንድ ትንሽ ልጅ ትምህርት ቤት ሲገባ ከሚማራቸው የመጀመሪያዎቹ ትምህርቶች ጋር ያነፃፅራል። አንድ ልጅ ፊደል ብቻ አጥንቶ በትምህርቱ ካልገፋበት የተማረው ነገር ምንም አይጠቅመውም። ልክ እንደዚሁ በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ የሚገኙትን መሠረታዊ የሆኑ እውነታዎችን ብቻ አጥንተው ስለ እግዚአብሔር ያላቸውን ዕውቀትና ታዛዥነትን የማያገለጽሉ ከሆነ ለእግዚአብሔር የማይጠቅሙ ደካማ ሰዎች ናቸው።

22ኛ ጥያቄ:- ሀ) አዲስ ለሆኑ ክርስቲያኖች የሚያስፈልጉትን አንዳንድ መሠረታዊ የሆኑ እውነታዎችን በዝርዝር ጻፍ።

ለ) ክርስቲያኖች በእምነታቸው ካደጉ በኋላ የሚያስፈልጉትን ሕይወትን አንዳንድ ዋና ዋና የሆኑ እውነታዎችን በዝርዝር ጻፍ።

አንዱ ጎልማሳ የሆነውን ክርስቲያን ሕፃን ከሆነው የሚለየው አንዱ ዘዴ ጥሩውን ከፋ ከሆነው የመለየት ችሎታው ነው። ይህ ቀላል አይደለም። ዓለም ጥሩ የሚመስሉ ነገሮችን ታስተምራለች። ግን እነዚህ ነገሮች ከፋ ናቸው። ጎልማሳ የሆነው ክርስቲያን የእግዚአብሔርን እውነታ ያለማቋረጥ ከመጽሐፍ ቅዱስ ስለሚያጠና በግያዳላ ሁኔታ ለመንፈሳዊ ሕይወቱ ጠቃሚ የሆነውን ነገር መጥፎና ከፋ ከሆነ ነገር መለየት ይችላል። አስተውል! ይህ ብዙ ልምድ የሚጠይቅ ነገር ነው። ይህ ልምድ የሚመጣው «የጽድቅን ቃል» ወይም ጠንካራውን ምግብ ከማወቅና ከመገንዘብ ነው። የእግዚአብሔር ቃል እውነት የሆነውን ነገር ብቻ አይደለም የሚያስተምረን ከፋት በሞላበት ዓለም ውስጥ እንዴት አድርገን እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኝ ሕይወት ልንኖር እንደምንችልም ጥምር ነው የሚያስተምረን። መንፈሳዊ ጎልማሳነት የሚታየው ለክርስትና ሕይወት ዕድገት እንቅፋት የሆኑትንና ያልሆኑትን ነገሮች ጠንቅቆ መረዳቱ ላይ ነው።

23ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ዓለም የምታስተምራቸው ጥሩ የሆኑ ነገሮች ሆነው ለክርስቲያን መንፈሳዊ ሕይወት ዕድገት ዕንቅፋት የሆኑ አንዳንድ ነገሮችን በዝርዝር ጻፍ።

ለ) ቤተ ክርስቲያን አባሎችዋን እንዴት አድርጋ በእግዚአብሔር ቃል እውቀት እንዲያድጉና እነዚህን ጎጂ የሆኑትን ነገሮች እንዲያጤኑ ለማድረግ የምትጠቀሙትን ሕይወትን አንዳንድ ነገሮች በዝርዝር ጻፍ።

ሕፃናት ነን ወይስ ጎልማሶች? የእግዚአብሔርን ቃል በተግባር ላይ በግጥል የዓለምን ነገሮች በመመርመርና እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኘውን ነገር በመምረጥ ጎልማሳነታችንን ልንገልጽ ይገባል። እግዚአብሔር አሁን ባለንበት የመንፈሳዊ ሕይወት ደረጃ እንዳንረካ ነገር ግን ሁልጊዜ የማደግ ፍላጎትን በውስጣችን ያድርገልን! (ኤፌሶን 1:16-19)።

ሳምንታዊ ስብሰባ

1. ሳምንታዊ የአምልኮ ጊዜ
2. ጸሎት
3. ክለሳ
4. የውይይት ጊዜ

ሀ) 1. ኢየሱስ ሰው በመሆን የተማራቸውን የተለያዩ ነገሮች በዝርዝር ጻፍ። (2:9-18; 4:14-16; 5:7-10)

2. በመንግሥተ ሰማያት የሚኖር ይህን የመሰለ ሊቀ ካህን ስላለን የምናገኛቸውን ጥቅሞች በዝርዝር ጻፍ።

- ለ) 1. የቤተ ክርስቲያን መሪዎችን ከካህናት ጋር እነፃፅራቸው። እንዴት ነው የሚለያዩት?
2. እንዴትስ ነው የሚመሳሰሉት?
3. ለምንድን ነው አንዳንድ ክርስቲያኖች በአምልኮ ሥርዓታቸው ውስጥ ምድራዊ በሆኑ ካህናት የሚጠቀሙት?
4. ለምንድን ነው ይህ አደገኛ የሚሆነው?
- ሐ) 1. መከራ መታዘዝን ሊያስተምረን የሚችለው እንዴት ነው? አሳድገንስ እንዴት ነው?
- መ) 1. የቤተ ክርስቲያን መንፈሳዊ ደረጃ በተመለከተ ተወያዩ። በጎለመስ ደረጃ ላይ ነው ያለው ወይስ ገና እንጭጭ ደረጃ ላይ ነው?
2. የጎልማሳነቱ ወይም የእንጭጭነቱ ደረጃ በምን መልክ ነው የሚታየው?
3. አባላቷ የበለጠ እንዲያድጉና እንዲጎለምሱ ለማድረግ ቤተ ክርስቲያንህ ልታደርገው የምትችለው ነገር ምንድን ነው?
4. አዳዲስ ክርስቲያኖችን ልናስተምራቸው የሚገባን መሠረታዊ የሆኑ እውነታዎች ምን ምንድን ናቸው?
5. ከበድ ያሉ እውነታዎች ሆነው ጎለመስ ያሉት ክርስቲያኖች ሊያጤኑዋቸው የሚገባቸው ነገሮች ምንድን ናቸው?
5. ጸሎት

ትምህርት አሥራ ሦስት

ዕብራውያን ምዕራፍ 6

የመጀመሪያ ቀን፡ - ዕብራውያን 6:1-3

ባለፈው ሳምንት ኢየሱስ የእኛ ሊቀ ካህን ለመሆን ብቁ ያደረጉትን መመዘኛዎችን አጥንተናል። በእግዚአብሔር የተመረጠ ብቻ ሳይሆን ሙሉ ሰው በመሆኑም ጭምር የእኛ መፈተንና መቸገር ግድ እንደሚለው ተመልከተናል።

በተጨማሪም ሦስተኛው ማስጠንቀቂያ የሚጀምርበትን ዕብራውያን 5:11-6:20ን ማጥናት ጀምረን ነበር። በዕብራውያን 5:11-14 ክርስቲያኖቹ አሁንም ገና ሕፃናት በመሆናቸው ምክንያት ጸሐፊው ሲገስፃቸው እናያለን። አንዱ የሕፃንነት ምልክት የወንጌልን እውነታ በጥልቀት ለማወቅ ፍላጎት ማጣት ነው። ሌላው የሕፃንነት ምልክት ደግሞ ለእምነታችን ጎጂ የሆኑትን ነገሮች ካልሆኑቱ የመለየት ችሎታ አለመኖር ነው።

1ኛ ጥያቄ፡- እነዚህ ሁለቱ የሕፃንነት ምልክቶች በአንተ ሕይወት ወይም በቤተ ክርስቲያንህ ውስጥ የሚገልጹት እንዴት ነው?

ይህ ያለማደግ ወይም የሕፃንነት ችግር በዓለም ዙሪያ የሚታይ ችግር ነው። ምናልባትም የቤተ ክርስቲያን ዋነኛ ይህ የአባላቷ በእግዚአብሔር ዕውቀት ያለማደግና በሙሉ ሕይወታቸው የእግዚአብሔርን ቃል ያለ መጠበቁ ነገር ነው።

2ኛ ጥያቄ፡- ብዙ ክርስቲያኖች በሕይወታቸው ተግባራዊ የማያደርጓቸውን ጠንከር ያሉና ጥልቅ መንፈሳዊ እውነታን ያዘሉ አንዳንድ እውነታዎችን ዘርዝረህ ጻፍ።

በዛሬው ትምህርት ጸሐፊው ክርስቲያኖቹ መንፈሳዊ ሕፃንነታቸውን ወደ ጓላ ትተው በእምነታቸው እንዲያድጉ ያበረታታቸዋል። የክርስትናን መጀመሪያ የሚናገረውን ቃል ትተን ወደ ፍጻሜ እንሂድ በማለትም ይቀሰቅሳቸዋል። መንፈሳዊ እድገታችን ሲቆም ወዲያውኑ መንፈሳዊ በድንነት ሥር ይሰዳል። ስለዚህም ክርስቲያኖቹ ለመንፈሳዊ ዕድገታቸው ዕንቅፋት ሊሆን የሚችለውን በማስወገድ በመንፈሳዊ ሕይወታቸው እንዲገለምሱ ማንኛውንም ዓይነት ጥረት እንዲያደርጉ ታዝዝዋል።

3ኛ ጥያቄ፡- ዕብራውያን 6:1-20 አንብብ። በዚህ ምዕራፍ ውስጥ የሚገኙትን ዋነኞቹን ዕውነታዎች ዘርዝረህ ጻፍ።

4ኛ ጥያቄ፡- ዕብራውያን 6:1-3 አንብብ።

ሀ) የስድስቱን መሠረታዊ ትምህርቶች ስም በዝርዝር ጻፍ።

ለ) እያንዳንዱ ምን ማለት እንደሆነ በማብራራት በቤተ ክርስቲያንህ እንዴት እንደምታስተምሯቸው ግለጽ።

ባለፈው ሳምንት አንድ ሰው ክርስቲያን ለመሆን ማወቅ የሚገባው መሠረታዊ ትምህርቶች እንዳሉ ተመልክተናል፤ ሆኖም ከእነዚህ ትምህርቶች በላይ ግንዛቤውን ማዳበር ይኖርበታል። በዕብራውያን 5:12 ላይ እነዚህን ትምህርቶች ጸሐፊው «መሠረታዊ የእግዚአብሔር እውነታዎች» ብሎ አቸዋል አሁን ደግሞ «ስለ ክርስቶስ መሠረታዊ ትምህርቶች» የሚል ስያሜ ተሰጥቷቸዋል።

በዕብራውያን 6:1-3 ላይ ጸሐፊው እንደ መሠረታዊ ትምህርት የሚቆጥራቸው ስድስት የተለያዩ ትምህርቶች አሉ። እነዚህን ስድስት ትምህርቶችን በተመለከተ የሚያስደንቀው ነገር ከእይሁዳውያን መሠረታዊ ትምህርቶች ጋር አንድ ዓይነት መሆናቸው ነው። ክርስትና ነክ የሆነ ባህርይ የላቸውም። ነገር ግን የጥንት ክርስቲያኖች በብሉይ ኪዳን እውነታ ላይ በመመሥረትና በእነዚህ በእይሁዳውያን ልማዶችና ትምህርቶች በመጠቀም የክርስቶስን ትምህርት በተመለከተ ተጨማሪ ትርጓሜ ሰጥተውባቸዋል። እነዚህም ትምህርቶች ለአዳዲስ ክርስቲያኖች መሠረታዊ ለሆኑ ትምህርቶች መሠረት የጣሉ ናቸው።

1. ወደ ሞት ከሚመራው ሥራ ንስሐ መግባት! የአንድ አማኝ ለወንጌል የሚሰጠው የመጀመሪያ ምላሽ ንስሐ ነው። ለመዳን በግሉ ምንም ዓይነት ጥረት ቢያደርግ ደኅንነት ማግኘት እንደማይችል ሊረዳ ይገባዋል። በተጨማሪም የእግዚአብሔርን ቁጣ በላዩ ላይ ሊያስከትሉበት ለሚችሉት ለማንኛውም ዓይነት ልማዶች ጀርባውን መስጠት ይኖርበታል። ንስሐ መግባት ይቅርታን መጠየቅ ብቻ አይደለም! ነገር ግን አንድ ሰው የድሮውን የአኗኗር ዘይቤውን ቀይሮ እግዚአብሔርን የሚያስከብር አዲስና የተቀደሰ ሕይወት መኖር ማለት ነው።

አንዳንድ ምሁራን እነዚህን ሥራዎች ሰው በመልካም ሥራው ደኅንነቱን የሚያገኝባቸው ጥረቶች አድርገው ይቆጥሯቸዋል።

5ኛ ጥያቄ:- ኃጢአተኛው ወደ እግዚአብሔር መጥቶ ለመዳን ሲፈልግ ወደ ሞት የሚመሩት ሥራዎች ትቶ ንስሐ መግባት አለበት። እስቲ ከእነዚህ ሥራዎች መካከል አንዳንዶቹን ግለጽ።

6ኛ ጥያቄ:- ኤፌሶን 2:8-9 ተመልከት።

ሀ) ይህ ጥቅስ አያድነንም የሚለው ምኑን ነው?

ለ) ይህ ጥቅስ አንድ ሰው ለመዳን ምን ማድረግ አለበት ነው የሚለው?

2. እምነት በእግዚአብሔር! የዳንነው በእግዚአብሔር ፀጋ ነው። እግዚአብሔር ለእያንዳንዳችን በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል ደኅንነትን በነፃ ክፍት አድርጎልናል። ሆኖም ደኅንነቱ በሕይወታችን ውስጥ ተግባራዊ እንዲሆን እያንዳንዳችን በእምነት ልንቀበለው ይገባናል። የደኅንነት ጠንላሽ በሆነው በእግዚአብሔር ላይ እምነት ሊኖረን ይገባል። በተጨማሪም ኢየሱስ ክርስቶስ በመስቀል ላይ የሠራውንም ሥራ ማመን አለብን።

እነዚህ የመጀመሪያዎቹ ሁለት ትምህርቶች የኃጢአተኛውን የመጀመሪያ ደኅንነት የሚመለከቱ ናቸው። በቤተ ክርስቲያናችን የምንሰብከው ንስሐ የመግባትንና በክርስቶስ የማመንን አስፈላጊነት ብቻ ከሆነ ምንም ዓይነት ዕድገት አይኖርም። ለማደግ በእነዚህ ሁለት አስፈላጊ የሆኑ ትምህርቶች ላይ መገንባት ይኖርብናል።

7ኛ ጥያቄ:- በቤተ ክርስቲያንህ ስለሚሰበኩት ስብከቶች አስብ። ብዙዎቹ ንስሐንና ደኅንነትን በተመለከተ የተሰበኩ ናቸው ወይስ ክርስቲያናች ኃልማሳ እንዲሆኑ የተሰበኩ ናቸው? አንዳንድ ምሳሌዎችን ስጥ።

3. ስለ ጥምቀቶች! ጸሐፊው በዚህ ሥፍራ በአዲስ ኪዳን ጥምቀትን በተመለከተ ከምንጠቀምበት ለየት ያለ ቃል ነው የሚጠቀመው። በአይሁድ ሃይማኖት በመንጻት ሥርዓታቸው ጊዜ የሚጠቀሙበትን ቃል ነው የጠቀሰው። ጸሐፊው የአይሁድ ክርስቲያኖችና አይሁዳውያን ለውጫዊ የመንጻት ሥርዓት የሚከተሏቸውን ልማዶች እንዲተዉና ስለ እግዚአብሔር የጠለቀ ዕውቀት እንዲኖራቸው ጥረት እንዲያደርጉ ያበረታታቸዋል። እነዚህ ጥምቀቶች ውኃ በመርጫት ከኃጢአት የመንጻት ልማድንና (ሕዝቅኤል 36:24-27) ሌሎችን የተለያዩ ጥምቀቶች የሚያመለክቱ ሊሆኑ ይችላሉ። የኢየሱስንና የመጥምቁ የሐንሰን! የሐ.3:16-22። እንደገና የጥምቀት ትምህርት

ለቤተ ክርስቲያኒቷ አስፈላጊ ነው። ሆኖም ከዚህ ጋር በማክል አዳዲሶቹን ክርስቲያኖች ጥልቅ ወደ ሆኑት እውነታዎች መምራት ይኖርብናል።

8ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ለምንድን ነው የኦርቶዶክስ ካህናት አባሎቻቸውን በየዓመቱ ውጋ የሚረጩት?

ለ) ይህ ድርጊት በመጽሐፍ ቅዱስ ላይ የተመሠረተ ነው?

4. እጆችንም ስለ መጫን በሰው ላይ እጅ መጫን በብሉይ ኪዳን ብዙ ትርጓሜ የነበረው የአይሁድ ልማድ ነው። አይሁዳውያን አንድን ሰው ለመባረክ ይጠቀሙበታል፤ (ማቴ. 19: 13-15)። አንድን ሰው ለተለየ ሥራ መርጦ አንድ ቡድንን ወክሎ እንዲሠራ ለማድረግ ይጠቀሙበት ነበር፤ (የሐዋ. 6: 6)። በሽተኞችንም ለመፈወስ ይጠቀሙበታል፤ (የሐዋ. 28: 8)። በመጨረሻም አንዳንድ በአዲሱ አማኝ ላይ የመንፈስ ቅዱስን መውረድ ለማመልከት ይጠቀሙበት ነበር።

እዚህ ላይ ልናስተውለው የሚገባን ነገር አዲስ ክርስቲያኖች መንፈስ ቅዱስን እንዲቀበሉ ይህንን ነገር ማድረግ አለባቸው ተብለን አለመታዘዛችንን ነው እግዚአብሔር በአዲሱ አማኝ ላይ መንፈስ ቅዱስን የሚያወርደው ሲያምን ነው እንጂ እጆችን በመጫንና ለመንፈስ ቅዱስ በመጸለይ አይደለም። በአዲስ ኪዳን ውስጥ ይህንን ዓይነት ነገር የተደረገው አይሁዳውያን በታሪክ ደኅንነትን ይቀበላሉ ብለው የማያስቧቸው ጎሳዎች ወደ ቤተ ክርስቲያን በመጡበት ወቅት ብቻ ነው፤ (የሐዋ. 8: 14-17፤ 19: 6)። እግዚአብሔር በሐዋርያቱ በኩል ይህንን ዓይነት ድርጊት ያደረገው እንደ ጥንታውያኑ የአይሁድ ደቀ መዛሙርቶች እነርሱም በቤተ ክርስቲያን እኩል ሥልጣን እንዳላቸውና ያንኑ መንፈስ ቅዱስ እንደተቀበሉ ለመገለጽ ነው። በእነዚህ ጥቅሶች በመጠቀም አንድ ክርስቲያን መንፈስ ቅዱስን ሊቀበል የሚችለው እጆችን በመጫን ነው ለሚለው ትምህርት እንደ ምርኩዝ ልንጠቀምባቸው አንችልም።

9ኛ ጥያቄ፡- ይህ ትምህርት አንዳንድ የክርስቲያን ቡድኖች ከሚያስተምሩት ትምህርት የሚለየው እንዴት ነው?

እጆችን መጫን በተመለከተ የፈለገውን ዓይነት እምነት ቢኖረንም ጸሐፊው ወደ ጎልማሳነት የማይመራ የመጀመሪያ መሠረታዊ ትምህርት የሚል ስያሜ ሰጥቶታል። እነዚህ ትምህርቶች ተወት በማድረግም ለበለጡ እውነታዎች ቦታ መስጠት አለብን።

እነዚህ ሁለቱ የመጨረሻ ዶክትሪኖች የሚመለከቱት በቤተ ክርስቲያን አዲስ ክርስቲያኖች የሚደረጉትን ልማዶች ነው እንጂ ለጎለመሱ ክርስቲያኖች የሚደረጉትን ልማዶች አይደለም። መንፈሳዊ ጎልማሳነትን የሚያመለክቱ አይደሉም።

5. ስለ መታን ትንሣኤ! ለአንድ አዲስ ክርስቲያን በመጀመሪያዎቹ ጊዜያት በሚሰጡት ትምህርቶች ውስጥ እንደ እግዚአብሔር ልጅ ከመታን የመነሣቱ ዕርግጠኝነት ነው። እግዚአብሔር የዘላለም ሕይወት ተስፋ ስለ ሰጠን ሞትን የምንፈራበት ምንም ምክንያት አይኖርም።

6. ስለ ዘላለም ፍርድ፤ ሰዎችን ወደ እግዚአብሔር ለማምጣት ከምንጠቀምባቸው ዶክትሪኖች መካከል አንድ ቀን ሰዎች በእግዚአብሔር ፊት ቆመው ፍርድ እንደሚቀበሉ የሚገልጸው ትምህርት ነው። የማያምኑ ወደ ገሃነመ እሳት የሚያምኑና የእግዚአብሔር ልጆች የሆኑ ደግሞ ወደ መንግሥተ ሰማያት ይሄዳሉ። ከእነዚህ እውነታዎች አብሮ አዳዲስ ክርስቲያኖች እግዚአብሔር ምግባራቸውን ተመልክቶ ሽልማት እንደሚሰጣቸውም ሊማሩ ይገባል።

እነዚህ የመጨረሻ ሁለት ትምህርቶች ኢየሱስ ዳግመኛ ወደ ምድር የሚመጣበትን ጊዜ የሚያመለክቱ ናቸው። ነገር ግን ልክ እንደሌሎቹ ልንገነባባቸው የሚገቡን መሠረታዊ ትምህርቶች ናቸው።

ምንም እንኳ የዕብራውያን ጸሐፊ ክርስቲያኖቹ ሕፃናት መሆናቸውን ቢገነዘብም ሊያድጉ የሚችሉት ጠንካራና ጠጠር ያለውን ዶክትሪን ብቻ ሲማሩ እንደሆነ ተረድቷል። ይህንን በተረፈው የመጽሐፉ ክፍል ይፈጽመዋል። ሰዎችን መሠረታዊ የሆኑትን እውነታዎች ብቻ በመመገብ እንዲያድጉ ልንረዳቸው አንችልም። በምትኩ ግን የእግዚአብሔርን ሙሉ ፈቃድ ወይም ምክር በፊታቸው ማስቀመጥ ይኖርብናል፤ (የሐዋ. 20:20፥ 27)። የቤተ ክርስቲያን መሪዎች እንደመሆናችን በክርስቶስ ሊያጎለምሱን የሚችሉትን እውነታዎች ከመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ መፈለግ ይኖርብናል። በስብከታችንና በትምህርቶቻችን ውስጥ ዕቅድ በማውጣት ሁሉንም ዕውነታዎች ማስተማራችንን እርግጠኞች መሆን አለብን። እነዚያን ጥቂቶቹን መሠረታዊ ትምህርቶችን ብቻ አይደለም ማስተማር የሚገባን።

10ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ቤተ ክርስቲያንህ አዳዲስ ክርስቲያኖችን ከመሠረታዊ ትምህርቶች ወደ ጠንክር ያለው የእግዚአብሔር እውነት እንዴት እንደምታሸጋግር በዝርዝር ጻፍ።

ለ) ጠንክር ካሉት እውነታዎች ውስጥ አንዳንዶቹ ምን ምን ይመስሉሃል?

ሁለተኛ ቀን፡- ዕብራውያን 6:4-8

በዛሬው ዕለት የምናጠናው በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ከሚገኙት ከባድ ክፍሎች አንዱን ነው። የዚህ ክፍል ዋነኛ ዓላማ በኢየሱስ ክርስቶስ ማመናቸውን ካስመሠከሩ በኋላ እምነታቸውን ለመተው ለሚፈልጉ ሰዎች የተሰጠ ከባድ ማስጠንቀቂያ ነው።

11ኛ ጥያቄ፡- ሀ) በኢየሱስ ላይ የነበራቸውን እምነት የተጣ የአንዳንድ የታወቁ ክርስቲያኖች ስም ዝርዝር ጻፍ።

ለ) ለምን ይመስላሃል እምነታቸውን የተጣት?

12ኛ ጥያቄ፡- ዕብራውያን 6:4-8 አንብብ።

ሀ) እምነቱን የካደ ሰው ምን ማድረግ አይችልም ነው የሚለው ጸሐፊው?

ለ) አንድ ክርስቲያን ያለውን እምነት የተለያዩ በረከቶች በዝርዝር ጻፍ።
እያንዳንዳቸውንም ግለጽ።

ሁላችንም ብንሆን በኢየሱስ የነበረውን እምነት የተዉ የእውቀት ሰዎችን ስም መጥቀስ እንችላለን። ታዲያ እነዚህ ሰዎች እምነታቸውን ሲተዉ አብረው ደገንነታቸውንም ያጡ ክርስቲያኖች ናቸው ማለት ነው? ወይስ እምነታቸውን በመካዳቸው መጀመሪያውንም ቢሆን እውነተኛ የኢየሱስ አማኞች አልነበሩም ማለት ነው?

13ኛ ጥያቄ:- ሀ) አንድ ክርስቲያን ደገንነቱን ሊያጣ ይችላል ብለህ ታስባለህ?

ለ) ይህንን እውነታ ያስተምራሉ ብለህ የምትገምታቸውን አንዳንድ ጥቅሶች ከመጽሐፍ ቅዱስ ላይ ጥቀስ።

አንዳንድ ክርስቲያኖች አንድ ክርስቲያን ታላቅ ኃጢአት በመሥራቱ ወይም በኢየሱስ ላይ ያለውን እምነት በመካዱ ደገንነቱን ያጣል ብለው ያምናሉ። ገንዘብያቸውንም እንዲደግፍላቸው እንደ ዕብራውያን 6:4-6 ያሉትን ዓይነት ጥቅሶች እንደ ማስረጃ ያቀርባሉ። ለእነርሱ የእዚህ ጥቅስ ፍሬ ሐሳብ በጣም ቀላል ነው። ይህ ጥቅስ የደገንነትን በረከቶች የተቀበሉ በሙሉ እምነታቸውን ከካዱ ደገንነታቸውን ያጣሉ ይላሉ። ሆኖም እነዚህ ክርስቲያኖች አንድ ክርስቲያን አንደገና በግመን ደገንነቱን መልሶ ሊያገኝ ይችላል ብለው ያምናሉ።

በዚህ አመለካከት ውስጥ ሁለት ዋና ዋና ችግሮች አሉ። አንደኛ፤ እግዚአብሔር ልጆቹ እንዳይወድቁ ይጠብቃቸዋል ለሚሉት የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅሶች ተገቢውን ምላሽ አይሰጡም።

14ኛ ጥያቄ:- እውነተኛ ክርስቲያን አይጠፋም የሚሉትን እነዚህን ጥቅሶች ተመልከት፡ ሮሜ 8:28-39፤ ዮሐ 10:28-30፤ ይሁዳ 24፤ ዕብራ.7:25።

ሁለተኛ፤ እንደ ዕብራውያን ጸሐፊ ገለጻ ከሆነ በኢየሱስ የነበረውን እምነት ሙሉ በሙሉ የካደ ሰው ወደ ደገንነት ሊመለስ አይችልም። ለእኛ ጸሐፊው ህዝወደቁ በኋላ ወደ ንስሐ መምጣት አይቻልምህ ነው የሚለን።

ሌሎች ክርስቲያኖች ደግሞ እውነተኛ ክርስቲያን ተመልሶ ደገንነትን ያላገኘ ሰው ሊሆን አይችልም ብለው ያምናሉ። እነዚህ ሰዎች:- ሰዎች ክርስቲያን ነን ብለው ሊያስመስሉ ይችላሉ፤ ነገር ግን በኢየሱስ ያላቸውን እምነት ከካዱ በመጀመሪያም እምነታቸው እውነተኛ እንዳልነበረ የሚያሳይ ማስረጃ ነው ይላሉ። በተዉማሪም የእኔ የሆኑት አይጠፉም የሚለውን የኢየሱስን የተሰፋ ቃል እንደ ማስረጃ ያቀርባሉ፤ (ዮሐንስ 10:25-30)። በተዉማሪም ዮሐንስ ቤተ ክርስቲያንን የተዉት ሰዎች ከመጀመሪያም አንሥቶ ክርስቲያኖች አልነበሩም ይላል፤ (1ዮሐ.2:19)። ምንም እንኳ እንደ ይሁዳ ሰዎችን ሊያቃልሉ ቢችሉም በእውነቱ የእርሱ የሆኑትን የሚያውቅ እግዚአብሔር ብቻ ነው።

የትኛውንም አመለካከት ብናምን እምነታችንን መመሥረት ያለብን የእግዚአብሔር ቃል በግልጽ በሚያስተምረው ክፍል ላይ ነው እንጂ ከልምድ ባካበትነው

አመለካከታችን ላይ መሆን የለበትም። የዚህ የመጽሐፍ ቅዱስ የተልእኮ ትምህርት መጽሐፍ ጸሐፊ እውነተኛ ክርስቲያኖች እንደማይጠፋና እስከ መጨረሻው በእምነታቸው እንደሚጸኑ የሚገልጸው አመለካከት በበለጠ በመጽሐፍ ቅዱስ ላይ የተመሠረተ ነው ብሎ ይቀበላል።

የዕብራውያን ጸሐፊ እነዚያ በኢየሱስ ላይ ያላቸውን እምነት የሚከዳ ሰዎች አምስት ቁልፍ የሆኑ ነገሮችን ያደርጋሉ ይላል። በመቀጠልም እነዚህን አምስት ነገሮች ስለሚያደርጉ ሀላፊነትን ወደ ንስሐ ማምጣት የማይቻል ነው ይላል።

1. ብርሃን የበራላቸው፤ ጸሐፊው በዚህ ቦታ የሚገልጸው የወንጌሉ ብርሃን ሕይወታቸው ዘልቆ ገብቶ የሰሙበትንና የተረዱበትን ጊዜ ነው። አንዳንዶች ይህ ክፍል እነዚህን ሕፃናት የሆኑት ክርስቲያኖች ወንጌሉን በደንብ ተረድተው እምነውበታል የሚል ትርጓሜ ነው ያለው የሚል ግንዛቤ አላቸው። ሌሎች ደግሞ ይህ የሚያመለክተው እነዚያን የወንጌሉ መልእክት በደንብ የገባቸውንና በግላቸው ግን መቸውም ያልተቀበሉትን ሰዎች ነው ብለው ያስባሉ። እራሳቸውን ሙሉ በሙሉ በኢየሱስ ለማመን ሕይወታቸውን አሳልፈው አልሰጡም።

2. ሰማያዊውን ስጦታ የቀመሱት፤ ስጦታ የሚባል ስያሜ የተሰጣቸው ብዙ ነገሮች አሉ በአዲስ ኪዳን። የደኅንነት፣ የዘላለማዊ ሕይወት፣ የመንፈስ ቅዱስ ወዘተ... ስጦታዎች አሉ። ጸሐፊው እዚህ ላይ የሚጠቅሰው ስጦታ አንድ ሰው ክርስቲያን ሲሆን የሚቀበላቸውን ስጦታዎች በሙሉ ሳይሆን አይቀርም። አንዳንድ ሰዎች ይህ ሆኖቀመሱትህ የሚለው ቃል ክርስቲያን ሳይሆን ዝም ብሎ በክርስቲያኖች መካከል በመኖር በረከቶችን ያየና የተገነዘበን ሰው የሚያመለክት ነው ብለው ያስባሉ ውኃ በአፋውስጥ አድርጎ ሳይጠጣው እንደሚተፋው ዓይነት ሰው ነው። ሌሎች ደግሞ ሆኖቀመሱትህ የሚለው ቃል በረከቶችን ብቻ የሚወክል አይደለም ይላሉ። ሙሉ በሙሉ የደኅንነት በረከቶች የተቀበሉና ክርስቲያኖች የሆኑ ሰዎችን የሚጠቅስ ነው፤ (ለምሳሌ፤ ዕብራውያን 2:9፣ የሐዋ. 10:10)።

3. ከመንፈስ ቅዱስ ተካፋዮች የሆኑ፤ ጸሐፊው በእነዚህ ሰዎች መካከልና በሕይወታቸው ውስጥ የመንፈስ ቅዱስ መኖር በታምራት የተደገፈ ማስረጃ እንዳለው ይናገራል፤ (ዕብራውያን 2:4)። እንደገና መንፈስ ቅዱስ በእንዴት ያህል ሥልጣን ነበር በእነዚህ ሰዎች ሕይወት ውስጥ ይመላለስ የነበረው የሚለው ሐሳብ ላይ ምሁራን ይከራከራሉ። አንዳንዶች ከክርስቲያኖች ጋር በመኖራቸውና ስለ ተአምራቶች ምሥክሮች በመሆናቸው የተወሰነ ደረጃ ድረስ የመንፈስ ቅዱስን ኃይል ተለማምደውታል ብለው ያስባሉ። ሆኖም ልባቸው መቼም ቢሆን የመንፈስ ቅዱስ መኖሪያ አልነበረም። ሌሎች ደግሞ እውነተኛ ክርስቲያኖች ስለነበሩ የመንፈስ ቅዱስ ማደሪያዎች ነበሩ ብለው ያስባሉ።

4. መልካሙን የእግዚአብሔር ቃል የቀመሱ፤ እነዚህ ሰዎች የመጽሐፍ ቅዱስን ዓበይት ትምህርቶች በሚገባ ተምረዋል። ያውቁታል፣ ተረድተውታል፣ በትንሹም ቢሆን መልካምነቱን በሕይወታቸው አይተውታል። አንዳንዶች እነዚህ ሰዎች

የእግዚአብሔርን ቃል እውነተኛነት ተገንዝበው በኢየሱስ የግመትንና ቃሉን በሕይወታቸው ተግባራዊ የማድረጉን እርምጃ ያልወሰዱ ናቸው ይላሉ። ሌሎች ደግሞ ሙሉ በሙሉ ቃሉን ተቀብለው የጠበቁ ነበሩ ብለው ያስባሉ።

5. ሊመጣ ያለውን የዓለምን ኃይል የቀመሱ፤ ቀደም ብለን እንደተመለከትነው አዲስ ኪዳን ዓለምን በሁለት ትውልዶች ይከፍላል፤ እነዚህም አዲሱና የድሮው ናቸው። ኢየሱስ በመጣ ጊዜ አዲሱን ትውልድ እንደጀመረና አንድ ቀንም ኢየሱስ ለመገንጠሉ ሲመጣ ሙሉ በሙሉ ይህ ትውልድ እንደሚገለጽ ያስተምረናል። አዲሱ ትውልድ ስለ መጀመሩ እንደ ማስረጃ የሚቀርቡት በኢየሱስና በደቀ መዛሙርቱ የተፈጸሙት ተአምራቶች ናቸው። ስለ ኢየሱስ ማንነትና ስለ ወንጌሉ እውነተኛነት በደንብ የሚገልጹ ትልቅ ማስረጃዎች ነበሩ። እነዚህ ሰዎች ክርስቲያኖች ከነበሩ በሕይወታቸው የእግዚአብሔርን ተአምራት ተለግምደዋል። ሌሎች ደግሞ በክርስቲያኖች መካከል ስለኖሩ ይፈጸሙ የነበሩትን ተአምራቶች ተመልክተዋል እንጂ በመንፈስ ቅዱስ እነርሱ እራሳቸው አይመላለሱም ነበር ነው የሚሉት።

ጸሐፊው፤ አንድ ሰው እነዚህን አምስት ነገሮች አይቶና ተለግምዶ ከካዳቸው ወደ ክርስቶስ በጭረሽ ሊመለስ አይችልም ነው የሚለው። ነገር ግን በምን ዓይነት መንገድ ነው እነዚህን አምስት በረከቶች ሊያገኙ የቻሉት? አንዳንዶች እነዚህን ሰዎች ከእውነተኛ ክርስቲያኖች ጋር በመኖራቸው ቤተ ክርስቲያን በመሄዳቸውና ክርስቲያኖቹ የሚያደርጓቸውን ነገሮች ሁሉ በማድረጋቸው እራሳቸው ክርስቲያኖች ሳይሆኑ የክርስቲያኖቹን በረከቶች አዩዋቸው፤ ተለግመዱቸውም ይላሉ።

15ኛ ጥያቄ፡- ይህ ነገር ሊሆን የሚችል ይመስለኛል? ለምን?

ሌሎች ደግሞ እነዚህ አምስት ነገሮች ክርስቲያን ነን ብለው ለሚያስመስሉ ሰዎች ሳይሆን ለእውነተኛ ክርስቲያኖች እንደተጻፉ አምስቱ ነገሮች እራሳቸው ማስረጃዎች ሊሆኑ ይችላሉ ብለው ያስባሉ።

አንድ ሰው እምነቱን ከተወ ምን ይሆናል? ጸሐፊው ያ ሰው ሊመለስ አይችልም ይላል። ለምን መመለስ እንደማይችል አይጠቅስም። ሰው ለመመለስ እንኳ ሲሞክር እግዚአብሔር ስለማይቀበለው ይሆን? ይህ የሚመስል አይደለም። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ አንድ ሰው ወደ እግዚአብሔር መምጣት ፈልጎ እግዚአብሔር አልቀበለም ያለበት አንድም ቦታ የለም። በመስቀል ላይ የነበረውን ነፍስ ገዳይ እንኳ ኢየሱስ ተቀብሎታል። የፈለገውን ያህል ኃጢአተኛ ብንሆንም እግዚአብሔር እኛን ለመቀበል ፈቃደኛ ነው። ለመመለስ አለመቻሉ ግን የሚመነጩ ከሰዎች ነው እንጂ ከእግዚአብሔር አይደለም። እውነቱን የሰማ የእግዚአብሔርን ኃይል ያየ ሰው በተደጋጋሚ ለግመን አሻፈረኝ የሚል ከሆነ ልቡን ማደንደን ይጀምራል። መጽሐፍ ቅዱስ አንድ ሰው በፈቃዱ ላለግመንና የእግዚአብሔርን ትዕዛዝ ላለመጠበቅ ከወሰነ ለእምነትና ለንስሐ የማይመለስ ጠንካራ ልብ እንደሚኖረው ያሳየናል። (ለምሳሌ ፈርዖን ልቡ እንዲደነድን ያደረገው እራሱ ነው፤ ኦሪት 18:13-14፤ 22፤ 8፤ 15

ወዘተ... በኋላ ላይም ለመቀጣጫ ብሉ እግዚአብሔር ልቡን አደነደነው፤ ዘጸአት 9:12፣ 10:20፤ ሮሜ 1:18-32 ተመልከት)»

16ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ክርስቲያኖች የግንኙነት ምርተናል፤ ለእኛ ካሁን ወዲያ ምንም ዓይነት ምሕረት አይኖርም ሲሉ ሰምተህ ታውቃለህ?

ለ) ምን ዓይነት መልስ ሰጠሃቸው?

ሐ) ይህ እምነታቸው እውነተኛ ነው?

እግዚአብሔር እንዳይቀበለን የሚያደርግ እኛ ልንወራው የምንችለው ኃጢአት የለም ነገር ግን በተደጋጋሚ እውነቱን ካልተቀበልንና እያወቅን በእግዚአብሔር ላይ የምናምን ከሆነ ከተወሰነ ጊዜ በኋላ ግሙን የማንችልበት ደረጃ ላይ እንደምንደርስ ብዙ ጊዜ ማስጠንቀቂያ ተሰጥቶናል። ወደ ክርስቶስ ለመመለስ የሚፈልግ ሰው ልቡ ደንድና ግሙን የማይችልበት ደረጃ ላይ እንዳልደረሰ ያሳያል። ለመመለስ ገድ የሌላቸው ግን ልባቸው እየደነደነ መሆኑን ያሳያሉ።

ክርስቲያን ሆኖ በኃጢአት ከወደቀ በኋላ ንስሐ የሚገባውንና ክርስቲያን ነኝ እያለ ሙሉ በሙሉ እምነቱን የሚክደውን መለየቱ ላይ ጥንቃቄ ማድረግ ይኖርብናል። ጴጥሮስ ኢየሱስን ካደነገር ግን ንስሐ ገብቶ ተቀባይነትን አገኘ። ይሁዳ ኢየሱስን ካደነገር ግን ንስሐ አልገባም። በኋላ ላይም የደነደነው ልቡ ንስሐ እንዳይገባ ከለከለው። ክርስቲያኖች በታላቅ ኃጢአት ሊወድቁ ይችላሉ፤ በኋላ ላይ ግን ንስሐ ይገባሉ። ድነናል ብለው በኃጢአት ከወደቁ በኋላ ንስሐ የማይገቡ ሰዎች መጀመሪያውንም እውነተኛ እምነት ይኑራቸው አይኑራቸው በጣም አጠያያቂ ነው።

ሰዎች በኢየሱስ ያላቸውን እምነት ሲከዱ ምን ማድረጋቸው ነው? ጸሐፊው እንደሚለው «ለራሳቸው የእግዚአብሔርን ልጅ ይሰቅሉታል ያዋርዱትግል»። ጸሐፊው እምነታቸውን በመካዳቸው ኢየሱስ ይሰቀል ከሚሉት ጋር አንድ ላይ ይተባበራሉ ግለቱ ነው። በድርጊታቸውና በንግግራቸው የኢየሱስን ስም ያዋርዳሉ። ብቸኛውን የደኅንነት መንገድ በመካዳቸው እነዚህ ሰዎች ካሁን ወዲህ ምንም ዓይነት ተስፋ የላቸውም።

እነዚህን ጥቅሶች ለመረዳት የሚያስችሉ ሦስት ዋና ዋና አመለካከቶች አሉ። እያንዳንዱ አመለካከት የራሱ የሆነ ችግር አለው። ስለዚህም እምነታችንን ሙሉ በሙሉ በእነዚህ ጥቅሶች ላይ እንዳናደርግ ጥንቃቄ ማድረግ ይኖርብናል። ከዚህ ጋር የሚዛመዱ ሌሎች ጥቅሶችንም መመልከት ይኖርብናል። ሆኖም የዚህ ክፍል ዋነኛ ትምህርት እውነተኛ አማኝ በእምነቱ እንደሚጸና ነው። እምነቱን ለመተው የሚያደርገው ግንኙነትም ዓይነት መከራ ክርስቲያን አለመሆኑን ብቻ ሳይሆን ንስሐ አለመግባት ደረጃ ላይ ሊያደርሰው የሚችለውን ወደ ልብ ደንዳናነት ላይ የመድረስ አደጋ መቅረቡንም የሚያመለክት ነው። እምነታችንን ላለመካድ ትልቅ ጥንቃቄ መውሰድ ይኖርብናል። ሌላ ከዚህ ልንረዳው የምንችለው ነገር ከኢየሱስ ጋር የግል የሆነ ገንኙነት ሳይኖራቸው ዝም ብለው ውጫዊ የሆነ የክርስትና መልክ ኖሯቸው የሚኖሩትን ወደ እውነቱ ለማምጣት በጣም እንደሚከብድ ነው።

17ኛ ጥያቄ፡- ክርስቲያኖች ነገር ግን ከኢየሱስ ጋር እውነተኛ የሆነ ግንኙነት የሌላቸውን ሰዎች ለማነጋገር ሞክረዋል ታውቃለህ? እነዚህን ሰዎች ግንኙነት የሚከብደው ለምንድን ነው?

1. የመጀመሪያው አመለካከት እነዚህ እውነተኛ ክርስቲያኖች የነበሩና በአሁን ጊዜ ደገነነታቸውን አጥተው ለመመለስ የማይችሉ ናቸው የሚል ነው። አምስቱንም የደገነነት በረከቶች ሙሉ በሙሉ ተለማምደዋቸዋል። ነገር ግን አሁን በኢየሱስ የነበራቸውን እምነት በመካዳቸው ምክንያት ደገነነታቸውን አጥተዋል። ይህ ከሆነ የሚሰጠው ትርጓሜ ጸሐፊው እነዚህ ሰዎች ወደ ንስሐ ሊመለሱ አይችሉም ያለውን ልናስታውሰው ይገባል። ይህን አመለካከት ክርስቲያኖች ደገነነታቸውን ሊነጠቁ አይችሉም ከሚሉት ሌሎች አመለካከቶች ጋር አብረን ልናገናኘው ይገባል።

ሌሎች ሁለት አመለካከቶች የተመሠረቱት፡- እውነተኛ ክርስቲያኖች በምንም ዓይነት ደገነነታቸውን አያጡም በሚለው ግንዛቤ ላይ ነው።

2. ሁለተኛው አመለካከት እነዚህ ጥቅሶች ክርስቲያኖች ነገር ግን እውነተኛ ደገነነትን ያላገኙ ሰዎችን ያመለክታሉ ይላል። ምንም እንኳን የደገነነት ፍሬዎችን ያሳዩ ቢመስሉም እምነታቸውን መካዳቸው እውነተኛ አማኞች እንዳልሆኑ ያሳያል (ለምሳሌ፡- እሥራኤላውያን ቀይ ባሕርን አቋረጡ፤ በደመናው ሥር ናሩ፤ መና ተመገቡ፤ ይህም ቢሆን ባለግመናቸው ሞቱ)። አምስቱም የተዘረዘሩት በረከቶች ክርስቲያኖች ነገር ግን የሚመሠክሩ ክርስቲያን እንደሆኑ የሚያስመስሉና የክርስትናን ሕይወት በረከቶች እስከመለማመድ የደረሱ ሰዎችን የሚያመለክቱ ናቸው። ሆኖም በግያወላውል ሁኔታ ኢየሱስን በካፋ ጊዜ እምነታቸው እውነተኛ እንዳልሆነ አስመሥክረዋል።

3. ሦስተኛው አመለካከት ደግሞ ጸሐፊው እውነተኛ ለሆኑ ግን ላላደጉ ክርስቲያኖች ነው የሚጽፈው የሚለው ነው። ይህ አመለካከት ያላደጉት ክርስቲያኖች እነዚህን አምስት በረከቶች እንደተለማመዱ ያምናል። እምነታቸው እውነተኛ ነበር። በዚህ ጊዜ ውስጥ ግን፤ እምነታቸውን ለመካድ አስበው ነበር። ስለዚህም ለእነዚህ ላላደጉ ክርስቲያኖች ጸሐፊው ይህንን ሊሆን የማይችለውን የደገነነት ግጣት መላምት ይገልጽላቸዋል። ይህንን የሚያደርገው የአይሁድ ክርስቲያኖች ወደ ድርው የአይሁድ ሃይማኖት እንዳይመለሱ ለማስፈራራት ነው። ጸንተው እንዲቆሙ ያስጠነቅቃቸዋል። ጸሐፊው ደገነነታቸውን አጥተዋል ብሎ የሚጠቅሳቸው ሰዎች የሉም። በ5:12 ላይ በቀጥታ የሚናገረው ክርስቲያኖቹን ነው። በ6:1-3 ላይ ወደ ፍጻሜ ሄደን እንጎልጥስ በሚለው ላይ እራሱን ይጨምራል፤ በ6:4-6 ይህንነትን ስለግጣት ሲናገር የሚናገረው ስለ ሌሎች ነው። እንዲያውም ጸሐፊው እነዚህ ክርስቲያኖች እውነተኛ አማኞች እንደሆኑና እምነታቸውን እንደማይክፉ ሙሉ እምነት አለው። (6:9-12)።

በ6:7-9 ላይ ጸሐፊው የሰጠውን ትምህርት ፍሬ ሐሳብ የሚገልጽበት አንድ ሥዕላዊ መገለጫ ይሰጠናል። የእግዚአብሔርን ጸሐይና ዝናብ የሚያገኙ ሁለት መሬቶች ነበሩ። አንደኛው ፍሬ አፈራ፤ ሁለተኛው ግን አላፈራም። አንደኛው በረከትን ያገኘል፤

ሌላኛው ደግሞ ይረገምና ይቃጠላል። ለግንም ሰው የግደጠቅም ነበር፤ (ትንቢተ ኢሳይያስ ምዕራፍ 5)። ፍሬ የሚያፈሩ ክርስቲያኖች በኢየሱስ ያላቸውን እምነት ይገልጻሉ። ፍሬ ከሌለ ገን አፍ የረለገውን ያህል ቢናገርም አዝማሚያው እውነተኛ እምነት ያለመናሩን ነው የሚያሳየው፤ (ዮሐንስ ምዕራፍ 15)።

የትኛውንም አመለካከት ብንቀበል ዋናው ልናስታውሰው የሚገባን ነገር እስከ መጨረሻ ድረስ እምነቱን ጠብቆ ጸንቶ የሚቆመው ደኅንነቱን እንደሚያገኝ እርግጠኛ መሆኑን ነው። ለባችን ወደ አለግመን እንዳይደርስ በጥንቃቄ መጠበቅ ይኖርብናል። ከእግዚአብሔር ጋር ብብረት በግድረገና የእግዚአብሔርን ቃል በግጥናት ያለማቋረጥ ነፍሳችንን እንመግብ።

ሦስተኛ ቀን፡ - ዕብራውያን 6:9-12

18ኛ ጥያቄ፡- አንድ ሰው እውነተኛ አጥኝ እንደሆነ ወይም እንዳልሆነ ለንረዳበት የምንችልባቸው መንገዶች አሉ?

አንድ ሰው እውነተኛ አጥኝ መሆኑን ወይም አለመሆኑን የምንረዳበት ምንም ዓይነት መንገድ የለም። ይሁዳ ሐዋርያ በመምሰል ይሠራ ነበር። ይፈውስና አጋንንት ያወጣም ነበር። ይህም ሆኖ እውነተኛ አልነበረም። እውነተኛ እምነት ካለ ሁልጊዜም ቢሆን እምነቱ እውነተኛ እንደሆነ የሚጠቀሙ ሁኔታዎች አብረውት አሉ። አንድ ሰው በኢየሱስ አማካኝነት አዲስ ፍጥረት ከሆነ ምግባሩ አስተሳሰቡና ሕይወቱ በሞላ የተለየ ይሆናል፤ ፍሬም ይኖረዋል፤ (ዮሐ. 15:16፤ ማቴ. 7:15-20)።

19ኛ ጥያቄ፡- ዕብራውያን 6:9-12 አንብብ።

ሀ) ጸሐፊው ይተግመንበት የነበረው ነገር ምንድን ነው?

ለ) ለምንድን ነው በዚህ ነገር የተግመነው?

ሐ) በተስፋ የሚጠበቁትን ነገር እስኪጨብጡ ድረስ ምን አድርጉ ነው ያላቸው?

መ) ክርስቲያኖች ግንን መምሰል አላባቸው?

ጸሐፊው እምነታቸውን እንዳይከፋ ከባድ ግስጦንቀቂያ ከሰጣቸው በኋላ ሊያጽናናቸው ይሞክራል። ለመጀመሪያ ጊዜ «ወላጆች ሆይ» ብሎ ይጠራቸዋል፤ ይህም የተናገረው ነገር ሁሉ ለእነርሱ ከግሰቡ የተነሣ መሆኑንና በእነርሱ በመናደዱ እንዳልሆነ ለማሳየት ነው።

ጸሐፊው እውነተኛ ክርስቲያኖች ስለ መሆናቸው ቅንጣት ታክላ ጥርጥር አልነበረውም። እዚህም ደረጃ ሊደርስ የቻለው፤ የደኅንነትን ፍሬ በሕይወታቸው በማየቱ ነው። ጸሐፊው ለመዳን «ሥራ» ያስፈልጋል ግለቱ ሳይሆን የአንድን ሰው መዳን የሚገልጽ ሥራ ግለቱ ነው። እውነተኛ እምነት እንዳላቸው የሚያመለክት እነርሱ ያደረጉትን አንድ ነገርን ይጠቅሳል። እርስ በእርሳቸው ይዋደዱና ለተቸገሩ ወንድሞቻቸው ክርስቲያኖች ፍቅርን ያላዩ ነበር።

20ኛ ጥያቄ፡- ማርቆስ 12:28-31 ተመልከት።

ሀ) ታላቋ ትዕዛዝ ምንድን ናት?

ለ) ሁለተኛዋ ታላቅ ትዕዛዝስ ምንድን ናት?

እግዚአብሔርንና ሌሎችን ስለ መውደድ የሚናገሩት ሁለቱ ታላላቅ ትዕዛዞች በጣም የተዛመዱ ናቸው። እግዚአብሔርን ከወደድን ሌሎችን ውደዱ የሚለውን ትዕዛዙን እንጠብቃለን። ሌሎችን ከወደድን ደግሞ ለእግዚአብሔር ያለንን ፍቅርና አክብሮት እናሳያለን። በዚህም ምክንያት ነው ጸሐፊው ክርስቲያናዊ ለእግዚአብሔር ያላቸውን ፍቅር ሌሎችን በመርዳት ገለጹት የሚለው። ምንም በስደት ላይና በጥርጥር ውስጥ ቢሆኑም ፍቅር ስለነበራቸው ጸሐፊው አሁንም እምነት እንደነበራቸው ሙሉ መተማመን ነበረው፤ (ዕብራውያን 10:32-34 ተመልከት)። 21ኛ ጥያቄ፡- በምን ዓይነት መንገድ ፍቅር በሕይወትህና በቤተ ክርስቲያንህ ውስጥ እንደሚገለጽ በዝርዝር ጻፍ።

ይህም ሁሉ ቢሆን ጸሐፊው ትጋት እንዲያሳዩ ይገፋፋቸዋል። ስደቱና ፈተናው እምነታቸውን እንዲክዱና ፍቅር ከማሳየት እንዲቆጠቡ እንዳያደርጋቸው ማድረግ አለባቸው። የእውነተኛ እምነት ማስረጃ የሚሆን አንድ ባህርይ ይቀራቸው ነበር። ይህም ጸንቶ መቆም ነው። በመጨረሻ ላይ የዘላለማዊ ሕይወት ተስፋውና የሰማያት ክብርን የራስ የማድረግ ነገር እውን የሚሆነው ጸንቶ በመቆም ነው።

ለክርስቲያን ትልቁና አደገኛው ነገር ስንፍና ነው። ከስንፍና የተነሣ ቃሉን የማናጠና ከሆንን ክርስቶስን ለመምሰል መሻቱ ከሌለንና ለሌሎች የመመሥከርና ፍቅር የማሳየት ፍላጎቱ ከሌለን ወደ ውድቀት እያመራን ነው ግለት ነው። ክርስቶስን ወደ መምሰሉ የመድረሱ ጉዳይ ብዙ ጥረትን የሚጠይቅ ነው፤ (ፊልጵ. 2:12)።

በስደት ውስጥ እምነታቸውን ጠብቀው ጸንተው መቆሙ እንዴት እንደሆነ ለመረዳት የእግዚአብሔር እንደሆኑ ያስመሠክሩና የሱን በረከት የተቀበሉትን ሰዎች ምሳሌ መከተል አለባቸው። ያለምንም ጥርጥር በጸሐፊው አእምሮ ውስጥ ያሉት በምዕ. 11 ላይ የጠቀሳቸው ጻድቃን ሰማዕታት ናቸው። ከዚህም ሌላ በቤተ ክርስቲያናቸው ታማኞች የነበሩ ሰዎች ስለነበሩ የእነርሱንም ምሳሌነት ጭምር መከተል ነበረባቸው።

22ኛ ጥያቄ፡- በምን ዓይነት መንገድ ነው የቅዱሳንን ምሳሌነት መከተላችን የበለጠ መልካም ሰዎች ሊያደርገን የሚችለው? ነገር ግን እምነታችን በሰዎች ላይ አለመሆኑን ማስተዋሉ አስፈላጊ ነው። እምነታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ላይ ነው። በጣም ጻድቅ ነው የሚባለው እንኳ ሊወድቅ ይችላል። ምንጊዜም ታማኝ ሆኖ የሚጸናው ግን ኢየሱስ ክርስቶስ ብቻ ነው።

23ኛ ጥያቄ፡- ዮሐንስ 15:1-17 አንብብ።

ሀ) ፍሬ ስለሚያፈሩት ኢየሱስ ምን ይላል?

ለ) ፍሬ ስለማያፈሩትስ ምን ይላል?

ሐ) የሰጠው ትዕዛዝ ምንድን ነው?

አራተኛ ቀን፡ - ዕብራውያን 6:13-20

አንድ ክርስቲያን ጸንቶ በመቆም እንዴት አድርጎ የተስፋውን ቃል እንደሚቀበል ለማሳየት ጸሐፊው ስለ አብርሃም ሕይወት ይጠቅሳል። አብርሃም የአይሁድ ሕዝብ የሥጋ አባት ብቻ ሳይሆን በእምነት የእግዚአብሔር ቤተሰብ ለሚሆኑ ሁሉ ጭምር የመንፈስ አባት ነው። ስለዚህም የእርሱ ሕይወት የእግዚአብሔር ልጆች በእምነት ጸንተው እንዴት አድርገው የእግዚአብሔርን ተስፋ እንደሚቀበሉ የሚገልጽ ጥሩ ምሳሌ ነው።

24ኛ ጥያቄ፡ - ዕብራውያን 6:13-20 አንብብ።

ሀ) እግዚአብሔር ለአብርሃም የሰጠው የተስፋ ቃል ምንድን ነው? ይህ የተስፋ ቃል የሚገኘው የት ነው?

ለ) አብርሃም ለተስፋው ቃል ምን ዓይነት ምላሽ ነው የሰጠው?

ሐ) ከቁጥር 18 ላይ ሁለቱ የማይለወጡ ነገሮች ምን ምንድን ናቸው?

በአሪት ዘፍጥረት 12:2-3 ላይ፣ እግዚአብሔር ለአብርሃም ልጅ እስጥሃሁ ዘሩም ታላቅ ሕዝብ ይሆናል የሚል የተስፋ ቃል ሰጥቶታል። አብርሃም ይህን የተስፋ ቃል ተቀበለው በሆንም ይህ የተስፋ ቃል የተፈጸመው ይስሐቅ ሲወለድ ከ25 ዓመት በኋላ ነው። አብርሃም ለእግዚአብሔር ታዛዥ በመሆን ይስሐቅን ለመውዋት ፈቃደኛ በሆነበት ወቅት እግዚአብሔር የሰጠውን ቃል ኪዳን ያድስለታል፤ በዚህ ጊዜ ግን መሐላም ታክሎበታል፤ (አሪት ዘፍጥረት 22:16-18 ተመልከት)። ጸሐፊው የሚናገረው ስለ እነዚህ ሁለት ክንዋኔዎች ነው። ይህም ሆኖ አብርሃም የሞተው እግዚአብሔር የሰጠው የተስፋ ቃሎች በሙሉ ሳይፈጸሙ ነው።

ሰዎች የቃላቸውን እውነተኛነት ለመግለጽ መሐላ ይፈጽማሉ። በአሁኑ ጊዜ አንዳንድ ሰዎች ቃላቸውን እንዲቀበሏቸው በፈራጁ በእግዚአብሔር ስም ብለው ይምላሉ። መሐላ በሚያደርግበት ወቅት አንድ ክራሱ በላይ በሆነ ነገር ነው የሚጠቀመው። ከእግዚአብሔር በላይ ያለ ማንም ባለመኖሩ እግዚአብሔር መሐላ የሰጠው በራሱ ስም ነው። እንደ ሰዎች ሳይሆን የእግዚአብሔር ቃል ሁሌም ቢሆን እውነት ነው። በዚህም ምክንያት ቃል መሐላ ሊያደርግ አይገባውም። ነገር ግን የተስፋ ቃሉን እውነተኛነት ለአብርሃም በደንብ አድርጎ ለማረጋገጥ ሲል እግዚአብሔር ቃለ መሐላ ያደርጋል። ይህ የተስፋ ቃልና መሐላ የተስፋውን ቃል የተወሰነ ክፍል ፍጻሜ ላየው ለአብርሃም ብቻ ሳይሆን የዚያ የተስፋ ቃል ወራሾች ለሆነው ለእኛም ጭምር ነው። የመንፈሳዊው አባታችን የአብርሃም ልጆች እንደመሆናችን መጠን ለአብርሃም የተሰጠው የበረከትና የዘላለማዊ ሕይወት ተስፋ ለእኛም የተጠበቀ ነው።

ሁለቱ የማይለወጡት ነገሮች ምንድን ናቸው? አንደኛ፤ እግዚአብሔር ለአብርሃም የሰጠው የበረከት ቃል ኪዳን ነው። ሁለተኛ፤ የቃል ኪዳኑን እውነተኛነት ያስረገጠበት

የመሐላ ቃል ነው። የእግዚአብሔር ቃል ኪዳናች እንደ ቃሉ የጸኑ ናቸው። ስለግደዋሽ ለአብርሃምና ለአኛ የሰጣቸው የተስፋ ቃሎች በእርግጥ ይፈጸማሉ።

በረከቱ ምንድን ነው? ለአብርሃም በረከቱ ሸከራም ቢሆን በይስሐቅ መወለድና በአሥራኤል ልጆች አጣጣይነት ተፈጽሟል፤ ሆኖም መንፈሳዊ የሆነው የተስፋ ቃል ነበር፤ (ዕብራውያን 11: 10፣ 15-16 ተመልከት)። ለአብርሃም የተሰጠው የተስፋ ቃል የመጨረሻ ፍጻሜ በጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ላይ ነው። ተስፋችን የተመሠረተው እግዚአብሔር ለአብርሃም በሰጣቸው የተስፋ ቃል ኪዳናች መፈጸም ላይ ነው። የዘላለም ሕይወትና የመንግሥተ ሰግያት ቃል ኪዳናች እስካሁን ድረስ በአማኝ ፊት ያሉ ያልተፈጸሙ ቃሎች ናቸው። ሆኖም እግዚአብሔር ለአብርሃም እንደሰጠው ቃል ኪዳናች እነዚህም በእርግጥ ተፈጻሚ ናቸው።

በመከራ ጊዜ መጽናናትን የምናገኘው ሐሳባችንን በችግራችን ላይ በግድረግ ሳይሆን ዐይናችንን እግዚአብሔር በሚያዘጋጅልን ዘላለግዊ መኖሪያ ላይ በግድረግ ነው፤ (ዮሐ. 14: 1-4)። ይህንን ተስፋ ለመግለጽ ጸሐፊው ሦስት ተምሳሌቶችን ይጠቀማል፡ አንደኛ፤ መሸሸጊያና መጠጊያችን ነው። በብሉይ ኪዳን ነፍስ ገዳዮች ይሸሹባቸውና ከጠላቶቻቸው እጅ ይድኑባቸው ዘንድ የተዘጋጁ ስድስት የመግጸኛ ከተሞች ነበሩ፤ (ዙተልቁ 35: 6፣ 9-32)። ልክ እንደዚሁ በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል ክርስቲያኑ ከእግዚአብሔር ቁጣና ከኃጢአተኞች ፍርድ ይድናል።

ሁለተኛ ተስፋችን ልክ እንደ መልሕት ነው። መልሕት ከትልቅ ብረት የተሠራ ወይም ድንጋይ ሲሆን በወደብ አካባቢ መርከቡ ተጥ ብሎ እንዲቆም የሚያደርገው ነው፤ (ስለ መልሕት የተሰጠውን ግብራሪያ ከመጽሐፍ ቅዱስ መዝገበ ቃላት ላይ ተመልከት)። የእኛ መልሕት የእግዚአብሔር የተስፋ ቃልና ይህን የተስፋ ቃል ሀእርግጥና ጽኑ የሚያደርገው ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። በሰደት ላይ እንኳ ብንሆን በምንም ዓይነት አያላፍረንም።

ሦስተኛ፤ ተስፋችን የተመሠረተው ስለ እኛ ቀዳሚ ሆኖ በገባው በኢየሱስ ክርስቶስ ላይ ነው። በሌላ አነጋገር ወደ መንግሥተ ሰግያት ቀድሞን የሚገባና እኛም እንደምንገባ ግስተግመኛ የሚሰጠን ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። በብሉይ ኪዳን ሊቀ ካህኑ ወደ መገናኛው ድንኳን ቅድስተ ቅዱሳት ይገባ የነበረው በዓመት አንድ ነው። ነገር ግን ኢየሱስ ክርስቶስ መንፈሳዊ ቅድስተ ቅዱሳንና የመጨረሻ መድረሻችን ወደ ሆነው ወደ መንግሥተ ሰግያት አንድ ገባ። በመልክ ጼዴት ሹመት ላይ ሆኖ ልክ እንደ ሊቀ ካህኑ ለእኛ ባለግጽረጥ ይግልጽልናል።

ጸሐፊው በዕብራውያን 5: 10 ላይ ወደ አለው ትምህርት እንደገና ይመለሳል። አብርሃም የተስፋውን ቃል እንደሚያገኝ እርግጠኛ ስለሆነበት ስለ መሐላው ቃል በሚያስብበት ጊዜ የመልክ ጼዴት ክህነትን በተመለከተ እግዚአብሔር የሰጠው የተስፋ ቃል ትዝ ይለዋል። አሁን በምዕራፍ 7 ላይ ወደ እዚህ ትምህርት ይመለሳል።

ጌታ ኢየሱስን እንድንክድ ሊያደርጉን የሚችሉ ፈተናዎች ሲያጋጥሙን ሁለት አስፈላጊ የሆኑ እውነታዎችን ልናስታውስ ይገባናል። አንደኛ፤ ያለ ኢየሱስ ክርስቶስ

ምንም ዓይነት የደንበኝነት መንገድ የለም። እርሱን ከተውን ለእኛ ትርፋችን የእግዚአብሔር ቁጣ ነው። ለቤተሰባችን ወይም ስለኑሮአችን ግሰባችን ወይም ስደትን መፍራታችን በጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ያለንን እምነት እስከመተው ሊያደርሰን አይገባም፤ ምክንያቱም እምነታችን ከእነዚህ ሁሉ ነገሮች በላይ ነው። ሁለተኛ፤ እግዚአብሔር መንግሥተ ሰግያት ወስዶን የዘላለምን ሕይወት ሊያገናጽፈን ቃል እንደገባልን መንገዝብ ይገባናል። እነዚህ የተስፋ ቃላት በእርግጥ የሚፈጸሙ ናቸው፤ ሆኖም እነርሱን ለማግኘት ስንል ጸንተን መቆም ይኖርብናል።

25ኛ ጥያቄ፡- ከምታውቃቸው ሰዎች እነማን ይመስሉሃል? በዚህ ትምህርት በጣም ሊጠቀሙ የሚችሉ? የተማርኸውን ነገር እካፍላቸው።

አምስተኛ ቀን፡-የዚህን ሳምንት ትምህርት ከልስና ለሳምንታዊው ስብሰባ ተዘጋጅ።

ሳምንታዊው ስብሰባ

1. ሳምንታዊው የአምልኮ ጊዜ
2. ጸሎት
3. ክለሳ
4. የውይይት ጊዜ

ሀ) 1. ስድስቱ መሠረታዊ ትምህርቶች ምን ምንድን ናቸው?

2. እነዚህ ትምህርቶች በቤተ ክርስቲያንህ የሚሰጡት እንዴት ነው?

3. ቤተ ክርስቲያንህ በምን ዓይነት መንገድ ነው ክርስቲያኖችን ለማጎልመስ የምትጥረው?

4. በትምህርት መልክ ሊሰጡ የሚገቡ አንዳንድ ጠለቅ ያሉት እውነታዎች የትኞቹ ናቸው?

ለ) 1. አንድ ክርስቲያን ደንበኝነቱን ስለማጣቱ ቤተ ክርስቲያንህ የምትሰጠው ትምህርት ምን ዓይነት ነው?

2. ይህንን አመለካከት የሚደግፉ ጥቅሶች የትኞቹ ናቸው?

3. በዕብራውያን 6:4-6 ላይ ካሉት ሦስት አመለካከቶች የትኛውን ነው የምትደግፈው? ለምን?

ሐ) 1. በምን ዓይነት መንገድ ነው እውነተኛውን ክርስቲያን ከሐሰተኛው የምንለየው?

2. አንድ ሕይወት እንደተለወጠ የሚገልጹትን አንዳንዶቹን ፍረዎች ግለጽ።

መ) 1. እስካሁን ድረስ ከምንጠብቃቸው የእግዚአብሔር የተስፋ ቃላት አንዳንዶቹን ጻፍ።

2. ለእግዚአብሔር ታማኝ ሆነን እንድንቆይ እነዚህ የተሰጡ ቃላት የሚያበረታቱን እንዴት ነው?

5. ጸሎት

ትምህርት አሥራ አራት

ዕብራውያን ምዕራፍ 7

የመጀመሪያው ቀን፡ - ዕብራውያን 7: 1-3

ለክርስቲያን በጣም አደገኛ የሆነው ምድራዊ የሆነ ሊቀ ካህን ያስፈልገሃል ወይም እግዚአብሔርን ስታመልክ በአምልኮህ የሚረዳህ ምድራዊ የሆነ አግላጅ ያስፈልገሃል የሚለው ትምህርት ነው። እነዚህ የአይሁድ ክርስቲያኖች በእግዚአብሔርና በሰዎች መካከል ምድራዊ የሆነ ሊቀ ካህን የሚፈልጉ ይመስላል። ይህም ሲሆን በመንግሥተ ሰማያት ላይ በእግዚአብሔር ፊት የቀመ ምድራዊ ያልሆነ ታላቅ ሊቀ ካህን እንዳላቸው ገን አልተገነዘቡም።

በምድር ላይ የተለመደው አንድ ተራ ሰው መሪ ወደሆነ ሰው መቅረብ ከፈለገ በመሐከል ሊያገናኙት በሚችሉ ሰዎች በኩል ማለፍ አለበት። ስለዚህም ትንሽም ትሁን ሥልጣን ያለውን ወዳጁን ወይም ዘመዱን ይፈልግና እርሱን ወክሎ እንዲቀርብለት ያደርጋል።

1ኛ ጥያቄ፡- ይህ እንዴት ተግባራዊ እንደሚሆን ምሳሌ ስጥ። ይህ ግንዛቤ ሰዎች በእግዚአብሔር ላይ ያላቸውን አመለካከት እንዲለውጥ ሊያደርጋቸው የሚችልበት መንገድ አለን?

ይህ የአግላጅ ሐሳብ የሚነሳው ሰዎች ከእግዚአብሔር ጋር ያላቸውን ግንኙነት በሚያስቡበት ወቅት ነው። በቀጥታ ወደ እግዚአብሔር ከመጸለይ ወደ መላእክት ወይም ወደ ማሪያም አንዳንዶች ደግሞ ወደ ጻድቃን ሰማዕታት ይጸልያሉ። ሽከማቸውን ቀጥታ ወደ እግዚአብሔር ከመውሰድ ወደ ቤተ ክርስቲያን መሪ ይሄዱና እንዲጸለይላቸው ይጠይቁታል።

የዕብራውያን መጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ለእኛ የሚያስፈልገን አንድ አግላጅ ብቻ የሚለው ነው። እርሱም ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። መሪዎች፣ ካህናት ወይም ጻድቃን ሰማዕታት በሰውና በእግዚአብሔር መካከል እንደ አግላጅ ሆነው ሊቆሙ አያስፈልገም። በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል ሁላችንም ወደ እግዚአብሔር የመቅረብ መብት አለን። በእኛ በኩል ወደ መሪዎች ሄደን እንዲያግልጹን የምናደርገው ግንኙነትም ዓይነት ጥረት መጽሐፍ ቅዱስ እንደ እግዚአብሔር ልጆች ወደ እርሱ ለመቅረብ የሚያስችለን ክፍት መንገድ መኖሩን የሚያስተምረውን ትምህርት እንደመቃወም ነው የሚቆጠረው። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ እንደ ካህናትን ሆኖ